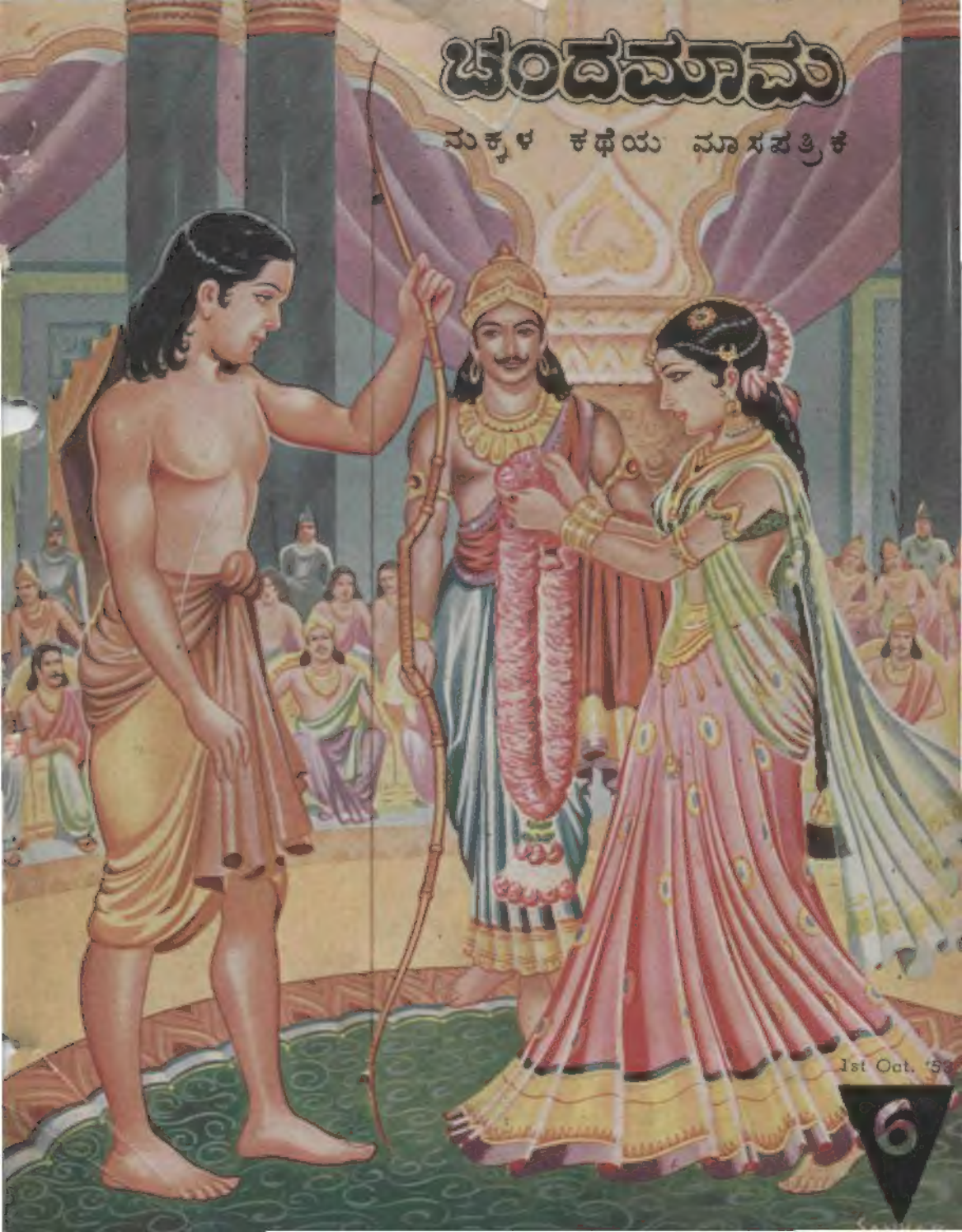
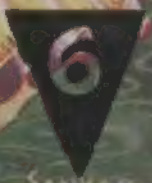

ಚಂದಮಾಮ

ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ನಾಸಪತ್ರಿಕೆ

1st Oct. '58

ಬರಮಾನ
ಕಡೆದಕಿವಿಗಳೆ

ಭುವನಜಂಪು

ಕಳಿಸಿದವರು:
ಬಿ. ಗಿರಿಜಾಕುಮಾರ್, ಕುಂದಾಪುರ

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ	ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ
ನರನೂ—ನಾಗವೂ	10	ಕುರುಂದೇವಿ	29
ಮುಖಚಿತ್ರ	12	ಸಕ್ಕರೆ ಮೂಟೆಗಳು	33
ಕೃತಜ್ಞತೆ	13	ಗೂನು ಕುದುರೆ	38
ಶಬ್ದವೇದಿ	17	ಉದುರಿ ಹೋದ ಹೂ	45
ಎರಡು ಚಿತ್ರಗಳು	26	ನಾಲ್ಕೂ ಕಡೆಯ ಸುದ್ದಿ	49
ಊಸರವಳ್ಳಿ	28	ವರ್ತಕನ ಮಗ	50

ಇವಲ್ಲದೆ ಬಣ್ಣದ ಚಿತ್ರ ಕಥೆ, ಟೈಪ್ರಾಫಿಟಿಂಗ್ ಚಿತ್ರಗಳು, ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಇತ್ಯಾದಿ.

ಮಧ್ಯದಲ್ಲೆ ತಾಜಾ ಫಲವಿರುವ

ಮಿಠಾಯಿಗಳು, ಎಲ್ಲಾ ನೈಸರ್ಗಿಕ ವಿಶಾ
ಮಿನ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿವೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಇವು
ಗಳೂ ದೊರಕುತ್ತವೆ. ಕ್ರೀಮ್ ಟಾಪಿ
ಗಳು, ಬಾರ್ಲಿ ಮುಗರ್ ರಾಲ್ಫಗಳು,
ಪೆಪರ್ಮಿಟ್ ರಾಡ್‌ಬ್ಲಾಕ್‌ಗಳು ಮತ್ತು
ಇನ್ನಿತರ ಮೂರಾಯಿ ಬಗೆಗಳು.

ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ ಏಕಮಾತ್ರ ವಿತರಕಂ.ಕಂಡಿತನ್ ಮಿಠಾಯಿ
ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅದರ್ಶ ಮಿಠಾಯಿಗಳು.

ASP-M-10

ದೀಪಾವಳಿಯ ಆಕರ್ಷಣೆ

ಹೆಚ್ಚು ಪುಟಗಳು, ಸುಂದರ ರೇಖಾಚಿತ್ರ ಮತ್ತು ತ್ರಿವರ್ಣ ಚಿತ್ರಗಳು, ಕಥೆಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಕರ್ಷಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ

ಹಿಂದಿ ಚಂದಮಾಮ

ಮರಾಠಿ ಚಾಂದೋಬಾ

ದೀಪಾವಳಿ (ನವಂಬರು) ಸಂಚಿಕೆ

ಹೊರ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಿದ್ದರೂ ಸಂಚಿಕೆಯ ಬೆಲೆ ಮಾಮೂಲು 6 ಆಣೆಗಳೇ.

ಉಪೇಕ್ಷೆಯಿದ್ದರೆ ಈ ಉತ್ತಮ ಸಂಚಿಕೆ ದೊರಕದೇ ಹೋಗಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಿಗಾಗಿ ಈಗಲೇ ನಿಮ್ಮ ಊರಿನ ಎಜಂಟರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಇರಿಸಿರಿ. ಇಲ್ಲವೇ ಇಂದೇ ಚಂದಾದಾರರಾಗಿರಿ.

ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್

ನಡಪಳನಿ :: ಮದ್ರಾಸು-26

ಹೋಂಗರೇ ಬಾಲಾನ್ಯಾತ

ಇದು ಸೊರಗಿ ಕಡ್ಡಿಯಂತಾದ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನೂ ಪುಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ಬಲವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದರ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಹಲ್ಲುಗಳು ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಹೊರ ಬೀಳಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸೂಚನೆ

ಬರುವ ತಿಂಗಳ 'ಚಂದಮಾಮ' ಸಂಚಿಕೆಗಳನ್ನು ಈ ತಿಂಗಳ ಕಡೇ ವಾರದಲ್ಲೇ ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಸಂಚಿಕೆಗಳು ತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಸೇರದಿದ್ದರೆ, ನಿಮ್ಮೂರ ಪೋಸ್ಟಾಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ನೀವು ಕಂಪ್ಲೇಂಟ್ ಕೊಟ್ಟು, ಆ ಸಂಗತಿ ನಮಗೂ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿ ಕೋರಲಾಗಿದೆ.

ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್,

ನಡಪಳನಿ....ಮದ್ರಾಸು-26.

ಮನೋಹರ ಪರಿಮಳಕ್ಕೆ . . .

ಮೈಸೂರು ಬಾತ್ ಟ್ಯಾಬ್ಲೆಟ್‌ಗಳು

ಅಹ್ಲಾದಕರವಾದ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವಿನ ಸುವಾಸನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು
ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮೈಸೂರು ಸ್ಯಾಂಡಲ್ ಸೋಪ್ ತಯಾರಿಸುವವರ ತಯಾರಿಕೆ

ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ದೊರಕುವುದು

ಗವರ್ನ್‌ಮೆಂಟ್ ಸೋಪ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ,

ಬೆಂಗಳೂರು

(ಮೆಂಬರ್ ಐ. ಎಸ್. ಟಿ. ಎಮ್. ಎ)

ಹೊ ರ ಬಿ ದ್ವಿ ದೆ

“ಐದು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು”

ರ ಸ ವ ತ್ತಾ ದ ದೊಡ್ಡ ಕಥೆ

ಬಿಲಿ 6 ಅಣೆಗಳು ಮಾತ್ರ !

ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಏಜಂಟರನ್ನು ಕೇಳಿರಿ
ಇಲ್ಲವೇ, 7 ಅಣೆಗಳನ್ನು ಮನಿಯಾರ್ಡ್‌ರುದ್ವಾರಾ ಕಳುಹಿಸಿರಿ.

ವಿವರಗಳಿಗೆ ಬರೆಯಿರಿ

ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್
ವಡಪಳನಿ :: ಮದ್ರಾಸು - 26.

ಗ್ರೈವ್ ಸಿ ರ ಪ್ - ಐ. ಟಿ. ಎಲ್.

ನಿಮ್ಮ ಮುಟ್ಟು ಕಂದನ ಅಜೀರ್ಣ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು
ತಡೆದು ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಅಮೃತವಾನ.

ತಯಾರಕರು :

ದಿ ಮೈಸೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಂಡ್
ಟೆಕ್ನಿಂಗ್ ಲ್ಯಾಬೋರಟರಿ, ಲಿ.,

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ - ಬೆಂಗಳೂರು - 3

ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಲ್ಲೂ
ದೊರೆಯುತ್ತದೆ

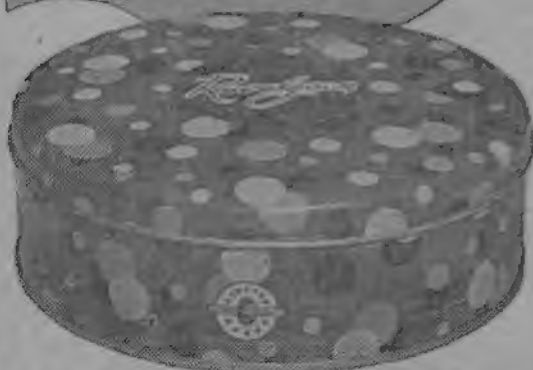
ವ್ಯಾಪಾರದ ಗುರುತು

ಗ್ರೈವ್ ಸಿ ರ ಪ್

ರಾವಲ್‌ಗಾ

ಗ್ಲೂಕೋಸ್, ಉತ್ತಮವಾದ ಹಾಲು,
ಸಕ್ಕರೆ ಇವುಗಳಿಂದ ತಯಾರಾಗಿ, ಕೈಯಿಂದ
ಮುಟ್ಟಿದೆ ಯಂತ್ರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಲೇ
ವ್ಯಾಕೆಂಗ್ ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. 'ರಾವಲ್
ಗಾ' ವಿಶಾಯಿಗಳೂ ಬಾಫಿಗಳೂ
ಕಳೆದ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದಿವೆ.
ಉಚಿತ ಬಹುವನನದ ಕ್ಯಾಟಲಾಗಿಗೆ ಬರೆಯಿರಿ
ನೇಮಿಚೆಂಡ್ ಪಾರಸ್‌ಮಲ್ ಡ್ರೆ ಕೋ.,
128-ಎ, ನೈಋತ್ಯಪ್ರನಾಯಕ ಬೀದಿ,
ಮದರಾಸು-3

ಚಂದಮಾಮ

ಸಂಚಾಲಕರು :
'ಚಕ್ರವಾಣಿ'

ಹೇಡಿಯೂ ಸೋಮಾರಿಯೂ ಆದ ಹುಡು
ಗರಿಗೆ ಪಾಠವೂ, ಪರೀಕ್ಷೆಯೂ ಎಂದರೆ ಭಯ.
ಧೀರರಿಗೆ ಭಯವಿಲ್ಲ. ಅವರು ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು
ಸಾಧಾರಣ ಪಾಠಗಳಂತೆಯೇ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾರೆ ;
ಸೋತರೂ ಕುಗ್ಗಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿರ್ವಂಚನೆ
ಯಿಂದ ಕಲಿತುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುವ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಭಯ
ನೇಕೆ? ಕೆಲವುನೇಳೆ ಭಯದಿಂದ ಕಲಿತದ್ದೂ ಸಮ
ಯಕ್ಕೆ ಮರೆತುಹೋಗುವುದುಂಟು. ಆದುದರಿಂದ ನೀ
ವೆಲ್ಲಾ ಆರ್ಜುನನಂತೆ ಧೈರ್ಯಶಾಲಿಗಳಾಗಿರಿ. ಅವನು
ಸ್ವಯಂವರ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲಿಲ್ಲವೇ?
'ಸಕ್ಕರೆ ಮೂಟೆಗಳು' ಕತೆಯ ಷೇಕ್‌ಫರೀದನಂತೆ
ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನೆತ್ತಿದಾಗರಿ. ಅವನಿಗೆ ದೇವರೊಲಿದಂತೆ ನಿಮಗೂ
ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವುದು. ಅಂಜಿಕೆಯೇ ಅಪಜಯ.
ಧೈರ್ಯವೇ ಜೀವನದಾರು.

ಸಂಪುಟ : ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೧೯೫೩ : ಸಂಚಿಕೆ
೧೧

ನರನೂ-ನಾಗವೂ

ಪಾಪ, ಆಯುಷ್ಯ ತೀರಿದ್ದ ಹಾವೊಂದು
ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬನ ಕೆಟ್ಟ ಕಣ್ಣೆ ಬಿತ್ತು.
ಆ ಮನುಷ್ಯ ಆದ ಹಿಡಿದು ಬೀಲದಲಿ ಕಟ್ಟಿ
ಹಿಗ್ಗು ತೆಂದನು 'ಆಹಾ! ಎಂಥ ಗೆಲುವಾಯ್ತು!'

ಕೋರಿಯಲಿ ವಿಷವುಳ್ಳ ಕ್ರೂರನಾಗವಿದು!
ಹಾಲೆರೆದರೂ ವಿಷವ ಕಾರ್ನ ಪೋರ!
ಬಲು ಕೃತಘ್ನವಿದನ್ನು ಕೊಂದರಾಗೆನ್ನ
ಜನರೆಲ್ಲ ಪೊಗಳುವರು—'ಬಹಳ ಧೀರ'!

ಕೇಳುತ್ತಿದ ಕಡೆಸಾರಿ ನಾಗ ಭುಸ್ಸೆಂದು
ಹೇಳಿ "ತೆಲೆ ನರನೆ, ಪಾಪಂ ಶಾಂತಶಾಂತ!
ಎನಗಿರುವುದಲ್ಪ ವಿಷ, ನರನ ಮೈಪೂರ
ಮನಪೂರ-ಕೃತಿಪೂರ-ವಿಷವೆ, ಘಾತ!"

ಇದಕ್ಕೇಳಿ ನರನೆಂದ, "ಈ ನಿನ್ನ ಮಾತ
ರುಜುಗೊಳಿಸಿದಾಗಲೇ ನಿನ್ನ ಕೊಲುವೆ"
'ಸರಿ'ಯೆಂದಿತಾ ಹಾವು ಮುಂದೆ ನಡೆದಾಗ
ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಿತ್ತೊಂದು ಗೋವು ಚೆಲುವೆ.

ಆ ಗೋವಿನಾ ಮುಂದೆ ಕೇಳಲೇಸ್ರಶ್ನೆ
ಗೋವೆಂದಿ "ತಬ್ಬಬ್ಬ! ನರನೆ ಕ್ರೂರ!
ನನ್ನ ಕರುವಿನ ಬಾಯಕಟ್ಟಿ ಹಾಲ್ಗುಡುವ,
ನರನ ನಂಜಿಗೆ ತುಲ್ಯವುಂಟೆ?—ಫೋರ!

“ನವಗಿರಿನಿಂದ”

ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಚ್ಚಾನವಿಷ್ಟೇ ಎಂದು ಮನುಜ
ಕೇಳಿದನು ಬಳಿಯಲಿದ್ದೊಂದು ಮರವ.
ಹೇಳಿತದು “ನರನು ಹೂಚಿಗುರು ಕಾಯಿಗಳ
ದೋಚಿ ಕಡೆಗಾ ಮರವ ಒಲೆಗೊಟ್ಟುವ!”

ಹೂಂಕರಿಸಿ ಮನುಜ ಚೀಲವನು ಹಿಡಿದೆತ್ತಿ
ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದಾ ಮರಕ್ಕೆಪ್ಪಳಿಸಿ ಹೊಡೆದು
ಸರ್ಪವನು ಕೊಂದಿಕ್ಕಿ ನಡೆದ ಗೆಲುವೆಂದೆ.
ಅಪ್ಪಿಯದ ಸತ್ಯ ಕೇಳುವರೆ ಕಿವಿಯೊಲಿದು?

ಮುದುಕಿಯಾದೊಡೆಯೆ:ನ್ನ ಕಡೆಗಣೆಪ ನರನು
ಎಂಥ ವಿಷ ಸರ್ಪವನೆ ಮಿಂಚುವಾತ!”
ಎಂದ ನುಡಿ ಕೇಳಿ ನರ “ಛೇ ತಪ್ಪಿದೆಲ್ಲಾ
ನಾನೊಪ್ಪೆ ಇದು ಬರಿಯ ಪಕ್ಷಪಾತ”

ಎಂದು ಮುಂದೆ ನಡೆದು, ಎತ್ತೊಂದ ಕಂಡು
“ನೀ ಹೇಳು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯ ನೀತಿಯ”
ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲಾ ಮಾತು ಹೇಳಿತಾ ಎತ್ತು:
“ಸತ್ಯವನೆ ನುಡಿದ ರಾಮೋದಿಸುವೆಯಾ?”

ಕೇಳಯ್ಯ, ನರನು ಬಾಳೆಲ್ಲ ಹಿಡಿದೆಮ್ಮ
ಹೊಲವ ನುತ್ತಿಸಿ, ಭಾರಬಂಡಿ ಎಳೆಸಿ,
ವಿಧವಿಧದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿ ನಮ್ಮ ದಣಿಸಿ
ಮುದಿಯಾಗೆ ಕೊಲ್ಲುವನು ಕಟುಕಗಿಡಿಸಿ!”

ಮುಖಚಿತ್ರ

ಪಾಂಚಾಲ ದೇಶಾಧೀಶನಾದ ದೃಪದನು, ಅರ್ಜುನನಿಗಾಗಿ ಮಗಳು ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದನಷ್ಟೆ? ಪಾಂಡವರು ಲಾಕ್ಷಾಗೃಹದಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟುಹೋದ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವನು ತುಂಬಾ ವ್ಯಸನಪಟ್ಟನು. ಈಗ ದ್ರೌಪದಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಯಸ್ಸಾಗಿತ್ತು. ಅವಳನ್ನು ಅರ್ಜುನನಂತಹ ವೀರನಿಗೇ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬಗೆದು ದೃಪದನು, ಒಂದು ಪಂದ್ಯವನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಿದನು. ಆಕಾಶದಲ್ಲೊಂದು ಮತ್ಸ್ಯಯಂತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದನು. ಎತ್ತಲಸಾಧ್ಯವಾದಂಥ ಒಂದು ಭಾರೀಬಿಲ್ಲನ್ನು ಕೆಳಗಿಟ್ಟನು. ಆ ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಾಣ ಹೂಡಿ ಮೇಲಿನ ಮತ್ಸ್ಯಯಂತ್ರವನ್ನು ಬೇಧಿಸುವವರಿಗೆ ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡುವನೆಂದು ಡಂಗುರ ಸಾರಿದನು.

ಈ ಸ್ವಯಂವರಕ್ಕೆ ದೇಶದೇಶಗಳಿಂದಲೂ ರಾಜಾಧಿರಾಜರು ಆಗಮಿಸಿದರು. ಕರ್ಣ—ದುರ್ಯೋಧನಾದಿಗಳೂ ಬಂದಿದ್ದರು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡವರೂ ಬಂದರು. ಕುಂತಿಯನ್ನು ಒಬ್ಬ ಕುಂಬಾರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ ಪಾಂಡವರೈವರೂ ಸ್ವಯಂವರಶಾಲೆಗೆ ಬಂದರು.

ದ್ರೌಪದಿಯ ಅಣ್ಣ ದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ಮನು ಸ್ವಯಂವರದ ಕ್ರಮವನ್ನು ಸಾರಿದನು. ಅನಂತರ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೇ ವೀರಾಧಿ ವೀರರು ಆ ಮಹಾಧನುಸ್ಸಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು. ಕೆಲವರು ಅರ್ಧ ಬಂದು ಹಿಂದೆ ಹೋದರು. ಕೆಲವರು ಬಿಲ್ಲನ್ನೆತ್ತಲಾರದೆ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿ ಸಾರಿದರು. ಕೆಲವರು ಹತಾಶರಾಗಿ ಎದ್ದು ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಬಿಲ್ಲನ್ನೆತ್ತಿ ಬಾಣಹೂಡಿ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಗಿ ಗುರಿ ತಪ್ಪಿಹೋದುದು ಕರ್ಣ ನೊಬ್ಬನಿಗೆ! ಇನ್ನು ಕ್ಷತ್ರಿಯರಲ್ಲಿ ಆ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಬೇಧಿಸುವ ವೀರರಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದಾಯಿತು!

ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ವೀರರಿಷ್ಟರೆ ಬರಬಹುದೆಂದು ಸಾರಲಾಯಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಕೌತುಕದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿರಲು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವೇಷದ ಅರ್ಜುನನು ಮುಂದೆ ಬಂದನು. ನೋಡನೋಡುತ್ತಿರಲು ಬಿಲ್ಲನ್ನೆತ್ತಿ ಗುರಿ ಹಿಡಿದು ಬಾಣ ಬಿಟ್ಟೇಬಿಟ್ಟನು. ಮತ್ಸ್ಯಯಂತ್ರವು ಭೇದಿಸಿ ಹೋಯಿತು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೆಲ್ಲ ಜಯಜಯಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ಕೆಲವು ರಾಜರು ಇದು ಅನ್ಯಾಯವೆಂದು ಯುದ್ಧಕ್ಕೂ ನಿಂತರು. ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಮುಂದೆ ಅವರೆಲ್ಲ ಪರಾಜಿತರಾಗಿ ಹೋದರು. ದೃಪದರಾಯನು ಅನಂದಭರಿತನಾಗಿ ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಅರ್ಜುನನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು. ದ್ರೌಪದಿ ಅರ್ಜುನನ ಕೊರಳಿಗೆ ಮಾಲೆ ಹಾಕಿದಳು. ಅರ್ಜುನನು ಧರ್ಮ-ಭೀಮಾದಿಗಳೊಂದಿಗೆ ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ತಾಯಿಯ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ನಡೆದನು.

ಕೃತಜ್ಞತೆ

ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತನು ಕಾಕ, ನಗರವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಬೋಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸುಂದರವಾದ ಕಲಿ ಹೋಲಿಯ ಜನ ಕಾಳಿದನು, ಆ ಹೋಲಿ ಕರ (ದ್ವರದ) ಹೋಲಿಗಳು ತುಂಬಾ ಮುದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಅವನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅವರ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಅನಂದ.

ಆ ಹೋಲಿಯ ಯಜಮಾನ ಎಷ್ಟು ಅಡು ಗೂಲಿ ಅಜಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಇದ್ದ. ಅದರ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಾದ ನಂತರ ಆತ ಆ ಲೋಕ ಎನ್ನುವ ಹೋಲಿ ಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಹಾಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಆ ಅಡಿಗೆ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಬಹಳು ಆ ಹೋಲಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು. ಆಕೆಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲ. ಆ ಹೋಲಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಮಗು ಪಿಸುಂರೆ ಹೋಲಿಕೊಟ್ಟು. ಆತ ಮನುಷ್ಯಯಿಂದ ಸಲಹುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಮುಗುವಾದ ಕಲಿಗುಟ್ಟು ಮನೆಯವರೊಳಿ ಎತ್ತಿಗೆ ಕುಡಿಸುವಳು ಅಜ್ಜಿ. ಅದರ ಮೈಯನ್ನು ತಿಕ್ಕಿ ಮುಟ್ಟುವಾಗ ಕ್ಷಾಮ ನೋವುವಳು. ಆ

ಹೋಲಿಯನ್ನು ಮರದ ಗೂಲಿ ಕೈ ಕಟ್ಟಿರಾಕು ತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೋಲಿಗ ಮನುಷ್ಯ ಬಂದಂತೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸುಂದರವಾದ ಸ್ವಸ್ಥ ಸ್ವಸ್ಥ ಕೊಂಬು ಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡವು. ಆ ಹೋಲಿ ಜೊತೆ ವಲಗುಕೊಂಡಿಗೆ ಸ್ವೇಕೆಮಾಡಿ ಮರಲ್ಲಾ ಸುರಾಡುತ್ತಿರುವುದು. ಮಕ್ಕಳು ನಿರ್ಭೀತಿ ಮುಂದೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಸವಾರಿ ಮಾಡು ವರು. ಅದರ ಗಂಗೆದೊಳಲು ತಡವಿ ಅದ ರೊಂದಿಗೆ ಆಟ ಮಾಡುವರು.

ಒಂದುದಿನ ಆ ಹೋಲಿ ಹೀಗೆ ಯೋಚಿ ಸಿತು. "ನನ್ನನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿ ಅಲ್ಲೆಯು ಕಿಡು ಬಡವಳು. ನನ್ನಗಾಗಿ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಸಂಪಾ ದಿಸಿ, ಆಕೆಯ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗಾ ದರೂ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬೇಕು" ಈ ಆಶೋ ಚನೆ ಬಂದಲಾಗಾಯ್ತು. ಅದು ಧನ ಸಂಪಾ ದನೆ ಮಾಡುವ ಆವಕಾಶಕ್ಕೆ ನಮರು ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಮಂದೆನೆ, ಹುಗೇಂದ. "ಹೃದಯ ರಾಜನು.
ನನ್ನ 500 ಗಾಳಿಗಳನ್ನು ಹೊಳೆ ಮಾಡಿಸಿದರು
ಒಂದೊಂದು ಗಾಡಿಯೂ ಎರಡೆರಡು ವರಹ
ಗಳನ್ನು ಕೊಡುವೆನು"

ನರ್ತಕನ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಆ
 ಮತ್ತು ಉಗ್ರಾಹರವಾದ ನಾಗಯ್ಯತ್ತಾ ಅತಃ
 ಗಾಢಗದ್ದವು ಕೆಳಗಾಗಿ ಸಂತುಕೂಂಟು
 ಆ ಹೋರಿಯನ್ನು ಒಂದು ಗಾಡಿಗೆ ಹೂಡಿ
 ವರು ಕ್ರಾಂತಿಯಾದಲ್ಲಿ ಆ ಗಾಡಿಯನ್ನು
 ಅಚ್ಚೆ ದಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿತು.

ಇದೇ ರೀತಿ ಐನೂರು ಗ್ರಾಡಿಗಳನ್ನೂ ಪುಲ
ಭವಾಗಿ ಆಚೆದಡ ಮುಟ್ಟಿಸಿತು ಆ ಹೋರಿ.

ವರ್ತಮಾನ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಪಾಠ್ಯ ಇಲ್ಲ.
ಕೂಡಲೇ ಒಂದು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಪಡೆದಲ್ಲಿ
ನೂರು ವರ್ತಮಾನಕ್ಕೆ ಇನ್ನು ಆಯಾಸ
ಮಟ್ಟ ಪಡೆದಾಗಲಿವು ಕೂಡಲೇ ಸೇರುತ್ತದೆ.

ಅಗ ಬೋಧಿಸತ್ವವು ಈ ರೀತಿ ಯೋಚಿಸಿದರೆ "ಈ ವಸ್ತು ಈಗ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲಾಗಿದೆ. ಕೊಂಪು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಈಗ ಈಗಾಗಲೇ ಕಾಣ ಕಲಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಕೊಂಡು, ಪೊದಲನೆಯ ಗಾಡಿಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಬಂದು ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ದೂಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

“బాయియిల్లద జంతునాదరూ తిను
నగుకొమ్ము వ్రాగి ఈ జ్యోతి. నాను
జ్ఞుడ నాతి” అన్నరూపనాన్న ప్రసిద్ధి.
ఎందుకొండ నరకక.

ಕೂಡಲೇ 500 ವರಹಗಳನ್ನು ಬೇರಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಹಾಕಿ ಆ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಕೊಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದು, ಇನ್ನು ಮುನ್ನ ನಾನು ಬಿಡುವೆನು, ನಾನು ನರಹರನನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವೆನು" ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದನು.

ಗಲಗಲ ನಿನಾದ ಕೇಳಲು ಇಂಪಾಗಿತು.

ಅ ಕವಿಹೂರಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದರ ಕೊರ

ಹೋದರು. ಆದರೆ ಆ ಎತ್ತು ಅವರನ್ನು ಹತ್ತಿರ ನೋರಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಅದೀಗ ತನ್ನ ತಾಯಿಯಾಡ ಆಜ್ಞೆಯ ಹತ್ತಿರ ಸೇರಲು ಆತನ ಪಡುತ್ತಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅದು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ದಿನಾ ಅಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತು ಕೊಂಡಿತು.

ಒಂದೇ, ಎರಡೇ, ಮೂರನೇ ಗಾಡುಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಸವನೆ ಎಳೆದು ಮರಳು ಹಾದಿ ದಾಟಿಸಿ ಆ ಕರಿಹೋರಿ ತುಂಬಾ ಸೋತು ಹೋಗಿತ್ತು. ಅದರ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂಡದಂತೆ ಕೆಂಪಾಗಿವೆ.

ಹೀಗೆ ಬಳಲಿ ಬಂದ ಹೋರಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಅದು ಅದನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಕರೆದುಕೊಂಡು, ತಲೆ ನೇವರಿಸಿ, ಅವರ ಅಯಾಸ ತೀರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಕೆ ಅವರ ಕೊರಳು ಸುತ್ತುತ್ತಿರುವಾಗ ಚಿಲಗಲೆಗಳು ಆಕೆಗೆ ಕಾಣಿಸಿದುವು.

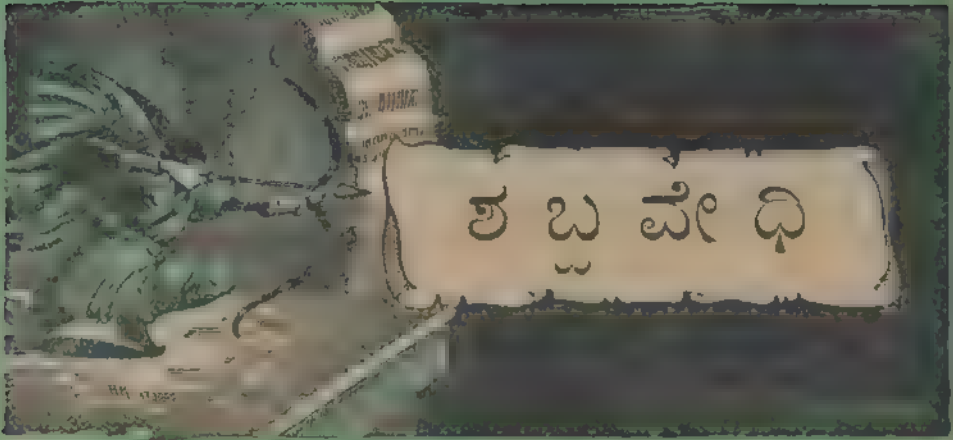
ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಆಜ್ಞೆ: “ಎವೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿ ಯನ್ನೇ ನನ್ನ ಚಿನ್ನಾ” ಎಂದು ಆತ್ಮರ್ಪ ಪಡುತ್ತಿರಲು, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪಶುಕಾಲಕರು ಬಂದು ಎಲ್ಲ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು.

ಆಗ ದುಷ್ಕರ ಅನಂದವ್ಯಾ ಸೇರಿ ಆಕೆಯ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೀರು ಮಿಡಿಯಿತು.

“ನನಗಾಗಿ ಎಷ್ಟು ತೊಂದರೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡೆ ಮಗೂ, ಏಕೆ ಈ ಹಾ? ನಾನೇನು ಮಾಡಿ ಕೊಲೆ ನೆನು” ನೀನು ಸುಖವಾಗಿ ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ವಿಡಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಬಾ, ಮಗೂ ಬಾ” ಎಂದು ಆದರ ದಿಂದ ಆ ಹೋರಿಗೆ ಮೈ ನೋವು ಮರಿಹಾರ ವಾಗುವಂತೆ ಎಣ್ಣೆ ಹಾಕಿ ನೀವಿ, ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ನೀರಿನಿಂದ ಗ್ಲಾನ ಮಾಡಿಸಿದಳು. ಬಿಸಿಗಂಜಿ ತಯಾರು ಮಾಡಿ ಕುಡಿಸಿದಳು. ಇನ್ನು ಅನೇಕ ಉಪಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಳು.

ಈ ರೀತಿ ಬೋಧಿಸುತ್ತಾ ತಾಯಿಯ ಉಗ್ರವನ್ನು ತೀರಿಸಿ ಕುಳುಕಾಡುವ ಮೇಲೆ ಹೋರಿಯು ಜನ್ಮವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದಳು.

[ಭೀಮವರ್ಷನು ಬಿಡಾರ ಹಾಕಿದ್ದ ದೇವಪುರದಲ್ಲಿದ್ದ ಕರುಣಳನ್ನು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಯಾರಿಗೋ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುವ ನುಡಲು ಸಿಕ್ಕಬಿಡುವ ಈ ರಹಸ್ಯ ಕೇಳಿದ ವಿಜಯವರ್ಮ ಚಂದ್ರದರ್ಶನಾಭಿಷೇಕದಿಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಭೀಮವರ್ಮನು ವಾಸನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಭವನದಮೇಲೆ ಛಾಳಮಾಡಿದ ಅದರ ಆ ಛಾಳ ಸಿಕ್ಕಲಿ ವಾಸನಾಡು ಚಂದ್ರದರ್ಶನಾಭಿಷೇಕ ಗಾಯಗೊಂಡ. ವಿಜಯವರ್ಮ ನುತ್ರೆ ತನ್ನ ಸಿವಾಸ ಸೇರಿದ.]

ವಿಜಯವರ್ಮನು ತನ್ನ ಅನುಚರರೊಡನೆ ಇದ್ದ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸತ್ತವರಲ್ಲಿ ಗುಂಪು ಸೇರಿಸಿದ. ಅವರಲ್ಲಿ ಕರುಣಳನ್ನು ಭೀಮವರ್ಮನ ಸೇರಿ ಯಿಂದ ಬಿಡಿಸುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಭೀಮವರ್ಮನು ಕರುಣಳನ್ನು ಯಾರಿಗೋ ಕೊಟ್ಟು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ವಿನಾಹ ಮಾಡಲಿರು ವನೆಂಬ ವಿಷಯ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಈ ಬಲ ವಂತದ ಮದುವೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಿರುವವನು ಯಾರು? ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದು. "ಅವನು ಯಾರೋ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾದರೆ ನಾವಿಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಚರ್ಚಿಸುವುದರಿಂದ ಪ್ರಯೋ

ಜನವಿಲ್ಲ. ಸೀದಾ ಭೀಮವರ್ಮನು ತಂಗಿರುವ ಭವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಅದರ ಹೊರತು ಬೇರೇ ಮಾರ್ಗವೇ ಇಲ್ಲ" ಎಂದ ಅಂಬಿಗ ಅಣ್ಣಯ್ಯ.

"ಫೇಸ್, ಫೇಸ್, ಅಣ್ಣಯ್ಯಾ ನೀನು ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಕಣಯ್ಯಾ" ಎಂದ ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬ. "ಸೊಗುಸಾಗಿದೆ ಯೋಚನೆ. ಅದರ ಬೆಕ್ಕಿಗೆ ಗಂಟೆ ಕಟ್ಟುವವರು ಯಾರು?" ಎಂದ ವಿಜಯವರ್ಮ.

"ಇನ್ನು ಯಾರು, ನಾವಿಬ್ಬರೇ. ನಡೀ ಹೋಗೋಣ" ಎಂದು ಎದ್ದು ಸಂತ ಅಂಬಿಗ ಅಣ್ಣಯ್ಯ.

'ಚಂದಮಾಮ'

ವಿಜಯವರ್ಮನು ತನ್ನ ಅನುಚರರಿಗೆ ಜಾಗೃತರಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಅಣ್ಣಯ್ಯನೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟ. ಅಣ್ಣಯ್ಯ ನಟ್ಟಗೆ ಒಂದು ಆರಣ್ಯದ ಹಾದಿ ಹಿಡಿದ. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಕಾಲು ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಅಣ್ಣಯ್ಯ ಆ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿಸಿ, ವಿಜಯವರ್ಮನನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಮಾಡಿ ಹಬ್ಬಿಹೋದ ಗಲ ಮಧ್ಯ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ.

ನಡು ಹಗಲಲ್ಲೇ ಗಾಢಾಂಧಕಾರವಾಗಿದ್ದ ಅ ಮರಗಳ ಮಧ್ಯ ಇದ್ದ ತನ್ನ ವಿನಾಸವನ್ನು ಅಣ್ಣಯ್ಯ ವಿಜಯವರ್ಮನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದ. ಒತ್ತೊತ್ತಾಗಿ ಹೊಸೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಕಾಡು ಬಳ್ಳಿಗಳ ನಡುವೆ ಕೆಲವು ಒಣಗಿದ ಕೊಂಚಿ ಗಳನ್ನು ನಟ್ಟು, ಅವುಗಳಮೇಲೆ ಚಾಪೆಯನ್ನು

ಹರಡಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕೊರಡಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸಿದ ಅಣ್ಣಯ್ಯ.

“ಇವೇ ನನ್ನ ಮನೆ. ಚೆನ್ನಾಗಿದೆಯೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ವಿಜಯವರ್ಮನನ್ನು.

“ನಾನು ನಿನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಕರುಣಳನ್ನು ಬಿಡಿಸುವ ಮಾರ್ಗ ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ನೀನು ಯೋಚಿಸಿರುವ ಉಪಾಯವೇ ಸೋ ಮೊದಲು ಹೇಳು” ಎಂದು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ನುಡಿದ. ಅಣ್ಣಯ್ಯ ನಗುತ್ತಾ ಕೆಳಗಬಿದ್ದಿದ್ದ ಹರಕು ಚಾಪಗಳಡಿಯಿಂದ ಕೆಲವು ಹೆಣ್ಣುಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದ.

ಅನುಮಾನವಿರುವ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ವಿಜಯ ನಿಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ “ನಾವು ಭೇಮ ವರ್ಮನ ಭವನದೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದರೆ ಮಾರು ವೇಷದಿಂದಲೇ ಹೋಗಬೇಕು. ಸನ್ಯಾಸಿಯ ವೇಷ ತುಂಬಾ ಸುಲಭವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಆ ವೇಷ ಸಹಾಯಕರವಾಗಿರುತ್ತದೆ” ಎಂದ ಅಣ್ಣಯ್ಯ.

ಈ ಉಪಾಯ ವಿಜಯವರ್ಮನಿಗೆ ಸರಿ ತೋರಿತು. ಅಣ್ಣಯ್ಯ ತನ್ನ ವೇಷವನ್ನು ಸಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಬದಲಾಯಿಸಿದ. ಕಾಡಾಯ ವಸ್ತ್ರಧರಿಸಿ, ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಸರ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಮಂಡಲು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಅಣ್ಣಯ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈಗಲೇ ಆತನು ಹಿಮಾಲಯದಿಂದ ಬಂದ ಯತಿಶ್ವರನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ.

ವಿಜಯನಿಗೂ ಸನ್ಯಾಸಿಯ ನೇಷ ಸರಿ ಹೋಯಿತು. ಸನ್ಯಾಸಿಯ ನೇಷದಲ್ಲಿಟ್ಟ ಆನ ರಿಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡಿಕೊಂಡು ನಸು ನಕ್ಕರು.

“ಜೈ ಸೀತಾ ರಾಂ” ಎಂದ ಅಣ್ಣಯ್ಯ. “ಜೈ ಸೀತಾ ರಾಂ” ಪುನರುಚ್ಚರಿಸಿದ ವಿಜಯ.

“ಯಾವುದಕ್ಕಾದರೂ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಈ ‘ಜೈ ಸೀತಾ ರಾಂ’ ನೊಂದಿಗೆ ಇಮ್ಮೊಂದೆರಡು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊ. ‘ಆಲಕ ನಿರಂಜನ’, ‘ಸರ್ವಂ ಕಲ್ಮಷಂ ಬ್ರಹ್ಮಂ’ ಎಂದ ಅಣ್ಣಯ್ಯ.

ಅಂಬಿಗ ಅಣ್ಣಯ್ಯನ ಆಮಾಯ ಕತ್ಯ ನೋಡಿ ನಸುನಗೆ ಬೀರಿದ ವಿಜಯ. ಬಾಯಿಗೆ ಪೋಲಿದಂತೆ ಕೇಳುವ ನೇ ಹೊರತು ಆ ಮಾತುಗಳ ಅರ್ಥ, ಛಾಸ, ವ್ಯವಹಾರ ಅಣ್ಣಯ್ಯನಿಗೆ ತಿಳಿಯದು.

ಅಣ್ಣಯ್ಯನನ್ನು ವಿಜಯ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ ಅವರು ನೆಟ್ಟಗೆ ಆಡವಿಯನ್ನು ವಾಟಿ ನರ್ಮದಾ ನದಿಯ ತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದರು.

ಅಲ್ಲಿ ಹಡಗಿನವರ ಕೋಲಾಹಲ ವಿಸ್ಮಯಕರವಾಗಿತ್ತು. “ರಾತ್ರಿ ಯಾರೋ ನನ್ನ ಹಡಗನ್ನು ವಾಟಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ವತ್ತಿಯಿಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಧೈರ್ಯ! ಎಂಥ ಸಾಹಸ! ಕಳ್ಳ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಬಲಿ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ” ಎಂದ ಒಬ್ಬ ಆಸಾಮಿ.

ಆತನ ಸುತ್ತ ನೆರೆದಿದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ಇದೇ ಘೋರಣಿಗೆ ಹೊಂದಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಗುರ್ತು

ಎಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಿಡಿದು ಬಿಡುವರೋ ಎಂದು ವಿಜಯನು ಹೆದರಿದ.

“ಜೈ ಸೀತಾ ರಾಂ” ಎಂದು ಅಣ್ಣಯ್ಯ ಅವರನ್ನು ಸಮಾಧಿಸಿದ. “ಮಕ್ಕಳೇ, ಏನಿದು ಗಲಭೆ?” ಎಂದು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಅಧಿಕಾರ ವಾಣಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದ.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಅಂಬಿಗರೆಲ್ಲಾ ಇವರ ಸುತ್ತೂ ನೆರೆದರು. ಮೊದಲೇ ಹೆದರಿದ್ದ ವಿಜಯನರ್ಮ ಎಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣಯ್ಯ ತಮ್ಮ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಬಯಲು ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆಯೋ ಎಂದು ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆದರಿದ.

ಸಂಸ್ಥಿತಿ ಇಷ್ಟುದೂರ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಏನು ತಾನೇ ಮಾಡುವನು? ಅದುದರಿಂದ ಆಗ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದ.

“ರಾತ್ರಿ ಗಾಳಿ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹಡಗುಗಳನ್ನು ಯಾರೋ ಕದ್ದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಿರುವರೋ, ಅಂಜನ ಹಾಕಿ ತಿಳಿಸಿ ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿ” ಎಂದರು ಹಡಗಿನವರು.

“ನುಕ್ಕಳೇ, ಇದೆಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅಂಜನವೇಕೆ” ಎಂದ ಅಣಿಯ್ಯ. ತರುವಾಯ ನರ್ಸದೆಯ ಆಜೆ ವಡದಲ್ಲಿವ ವೇವನರವಕಡೆ ತೋರಿಸಿ, “ನಿಮ್ಮ ಹಡಗುಗಳೆಲ್ಲಾ ನರ್ಸದಾ ನದಿಯ ವಡದಲ್ಲಿವಹುದು. ಅವುಗಳನ್ನು ಆಪಹಸಿದ ಧೂತರೂ ಅದೋ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವ ಭವನ ದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದ.

ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಂಜನಗರಿಗೆ ತುಂಬಾ ರೋಷವುಂಟಾಯಿತು. ಆನೇತದಿಂದ “ನಡೆಯಿರಿ, ನಡೆಯಿರಿ, ಆ ಕಳ್ಳರನ್ನು ಕೊಲ್ಲ

ಬೇಕು. ನಮಗೆ ಅವಕಾರ ಮಾಡಿದ ದುರುಳ ರವರು. ಅವರನ್ನು ಉಳಿಸಬಾರದು ಸದೆ ಬಡೆದು ಹೂಕೋಣ” ಎಂದು ತಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು.

ಇದ್ದೇವನ್ನೂ ತೆತುಕದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ವಿದಯನಮರ್ಗ. ಅಂಬಿಗ. ಅಣಿಯ್ಯನ ಯುತ್ತಿಗೆ. ಸಂದರ್ಭೋಚಿತವಾದ ಮಾತಿಗೆ ಮೆಚಿಕೊಂಡ. ಆ ಕಸ್ಮಾತ್ ಎಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಗುಟ್ಟು ಬಯಲಾಗುವುದೋ ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೆದರಿಕೆ ಇದ್ದೇ ಇತ್ತು.

“ನುಕ್ಕಳೇ, ಅವಸರವ ಕೆಲಸ ಕೂಡದು” ಎಂದು ಎಚ್ಚರಕೊಟ್ಟ ಅಣಿಯ್ಯ. “ನಮ್ಮ ಬ್ಬರನ್ನೂ ಆಜೆ ವಡ ಸೇರಿಸಿ. ಆ ಭವನದಲ್ಲಿರುವವರ ವಿಷಯ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇವೆ. ತರುವಾಯ ನಿಮ್ಮ ಇಷ್ಟಪ್ರಕಾರ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸುಲಭವಾಗಬಹುದು”

“ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ಯಾವಾಗ ಹಿಂತಿರುಗುವಿರಿ ಸ್ವಾಮಿ?” ಎಂದು ಆತುರದಿಂದ ಕೇಳಿದರು ಅವರು.

“ತಕ್ಷಣ ಹಿಂದು ಬಿಡುವೆವು. ಅನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಗುರಿ ಮಾಡಿದ ತಮ್ಮಂತಹ ಅನಾಯಕರಿಗೆ ನಾಯಕ ದೊರಕಿಸುವುದೇ ನಮ್ಮ ಗುರಿ. ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ! ನೋಡಲು ನಮ್ಮನ್ನು ನದಿ ದಾಟಿಸಿ. ಮತ್ತೊಂದು ಮಾತು ಆ ಭವನದಿಂದ ನದಿ ದಾಟಿ ಬರುವ ಭಟರನ್ನು ನಾವು ಬರುವವರೆವಿಗೂ ಬಂಧಿಸಿಡಿ” ಎಂದು ಅಜ್ಜೆ ಮಾಡಿದ ಅಣಿಯ್ಯ.

ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಂಬಿಗರು
ಅನಂದಪಟ್ಟರು. 'ನಮ್ಮ ವಾಲಿನ ವೇವರ
ಮಾಗೆ ಬಂದರು ಈ ಯತ್ತೀಶ್ವರರು' ಎಂದು
ಕೊಂಡು ಕೂಡಲೇ ಒಂದು ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಅವರ
ನ್ನೇರಿಸಿಕೊಂಡು ನದಿ ದಾಟಿಸಿದರು.

ಭೀಮನೂರನ ಭವನಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ
ದಲ್ಲಿ ಒಂದುಕಡೆ ಹಡಗನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು.
ಯೋಗೀಶ್ವರರುಬ್ಬರೂ ಹಡಗಿನಿಂದ ಇಳಿದು
ನೆಟ್ಟಗೆ ಭವನವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಮಂಗಳ
ವಾದ್ಯಗಳು ಮೊಳಗುತ್ತಿವೆ.

"ಮದುವೆಯ ವಿವಾಹ ಟು ತುಂಬಾ
ಜೋರಾಗಿರುವಂತಿದೆ. ಕರುಣಳನ್ನು ಈ
ಮದುವೆಗೆ ಬಹಳ ಬಲನಂತಮಾಡಿಸಿರಬೇಕು"
ಎಂದ ವಿಜಯ.

ಅದ್ವೈತನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕಿವಿಯ
ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. "ಜೈ ಸೀತಾ ರಾಂ"
ಎಂದು ಜಯಕಾರಮಾಡಿ, ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿ,
ಭವನದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ.
ನಿ. ಯಸೂ ಸಹ ಅತನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ.
ವಿಜಯನೂರನ ಅನುಮಾನವ್ಯಥೆಯಾಯಿತು.
ಅರೆ ವಿವಾಹುತ್ತಿವೆ ವಾಸವಾಸಿಯರ
ಮತ್ತು ಜನರ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಕರುಣಳಿಗೆ
ಬಲನಂತ ಮಾಡಿ ಮದುವೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ
ರೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ವರನು ಯಾರೋ ಅತನಿಗೆ
ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಸಮಯವು ಬಹಳ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನ
ವಾಗಿತ್ತು. ಅವನ ಹೃದಯವು ತುಂಬಾ
ಕಸವಿನೋಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ
ಹಿಳ್ಳೆಯ ಭವನಿ ಕೋಪಾಕುಗಳನ್ನೂ ಬೆರೆ

ಬಾಳುವ ಆಭರಣಗಳನ್ನೂ ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮೂವರು ಬಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಹರಟೆ ಕೊಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದರು. 'ಜಿ' ಸೀತಾರಾಂ' ಎಂದು ಅವರ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋದ ಆಣ್ಣಯ್ಯ.

"ಓ, ಯಾರೋ ಸಾಧುಗಳು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರವೇಳಬಹುದು" ಎಂದ ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬ.

ಆಣ್ಣಯ್ಯ ಕಮಂಡಲಿನನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ "ಮಕ್ಕಳೇ, ಏನು ನಿಮ್ಮ ಸಂದೇಹ?" ಎಂದ. ವಿಜಯ ಆತನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ.

"ಕಬಂಧ ವರ್ತನೆಯೊಂದಿಗೆ ಕರುಣಕ ವಿವಾಹ ಸುಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಜರುಗುತ್ತದೇ?"

"ಆ ಸಂಶಯ ಬರಲು ಕಾರಣವೇನು?" ಎಂದ ಆಣ್ಣಯ್ಯ ಕಣ್ಣುರಳಿಸುತ್ತಾ.

"ತ್ರಿಕಾಲಜ್ಞರಾದ ನಮಗೆ ಆದರ ಕಾರಣ ತಿಳಿದಿರ ಬೇಕು. ಸರಿ. ನೀವು ಚಂಡಿದಾಸನ ಗುಂಪಿನವರಲ್ಲವಷ್ಟೆ?" ಎಂದೊಬ್ಬ ಸಂಶಯ ಸೂಚಿಸಿದ.

ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿಜಯ ತುಸು ಬಿಚ್ಚಿಬಿದ್ದ. ಆದರೆ ಆಣ್ಣಯ್ಯ ಗಂಭೀರ ವಾಣಿಯಿಂದ,

"ಮಕ್ಕಳೇ, ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿ. ತ್ರಿಕಾಲಜ್ಞರಾದ ನಮಗೆ ಸಮಸ್ತವಿಷಯ ಗಳೂ ತಿಳಿದಿರುತ್ತವೆ. ದ್ರೋಹಿಯೂ, ದರೋಡೆಕಾರನೂ ಆದ ಚಂಡಿದಾಸ ನೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದು ಮಹಾಪ ರಾಧ. ನಿಜವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ನಮಗೆ ನಾವು ಶಾಪ ಕೊಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಈ ಸಾರಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿರುವೆವು" ಎಂದು ಕಣ್ಣು ಕೆಂಡದಂತೆ ಕೆಂಪಾಗಿ ಮಾಡಿದ.

ಆಣ್ಣಯ್ಯನ ಗಂಭೀರವಾಣಿ ಕೇಳಿ ಅವರು ಗಡಗಡ ನಡುಗಿದರು.

"ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಮಹಾತ್ಮ ರೇ ಕ್ಷಮಿಸಿ" ಎಂದು ಅವರು ಆಣ್ಣಯ್ಯ ಮತ್ತು ವಿಜಯವರ್ಮನ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ಎದ್ದು ಕ್ಷಮೆ ಯಾಚಿಸಿದರು.

"ಏಕೆ, ಏದ್ದೇಕೆ. ಈಸಾರಿ ಕ್ಷಮಿಸಿದ್ದೇವೆ" ಎಂದ ಆಣ್ಣಯ್ಯ. "ಹಿಮಾಲಯದಲ್ಲಿ ಅರು ವತ್ತು ವರ್ಷ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದು ನಿಮ್ಮಂತಹ ಮೂರ್ಖರ ನಿಂದೆಗಳನ್ನು ಹೊರುವುದಕ್ಕಲ್ಲ. ಹೂಂ. ಹೋಗಿ ಇಲ್ಲಿಂದ ತೊಲಗಿ. ಕರುಣ ಕೊಂದಿಗೆ ಕಬಂಧವರ್ಮನ ವಿವಾಹ ನಿರಾ

ಟಂಕವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದು" ಎಂದು ಹೇಳಿ
ಆಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟ. ವಿಜಯನೂ ಅವನ
ಹಿಂದೆಯೇ ನಡೆದ.

ವಿಜಯನಿಗೆ ವಿವರೀತ ಕೋಪ ಬಂತು.
ಕಬಂಧವರ್ಮನ ವಿಷಯ ಆತನಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ.
ಐವತ್ತು ವರ್ಷದ ಮುದುಕ ಕಬಂಧವರ್ಮನ
ನಿಗೂ, ಸುಕೋಮಲೆ ಕರುಣಳಿಗೂ ಮದು
ವೆಯೇ? ಭೀಮವರ್ಮನ ಬಲೆಯಿಂದ ಕರುಣ
ಳನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಕಾಪಾಡಬೇಕು ಎಂದು
ನಿರ್ಧರಿಸಿದ ವಿಜಯ.

ಅಣ್ಣಯ್ಯ ಅಡಿಗಡಿಗೆ 'ಜೈ ಸೀತಾರಾಂ'
ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಾ ಭವನದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಾಡುತ್ತಿದ್ದ.
ಸನ್ಯಾಸಿಯ ವೇಷದಲ್ಲಿರುವ ಅವರನ್ನು ಯಾರೂ
ನಿರ್ಬಂಧಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ವೇಷವೂ ವೇಷಕ್ಕೆ
ಕಕ್ಕ ನಟನೆಯೂ ಅವರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಸ್ತಿತ್ತು.
ಏಕೆ ಸುಖಗಳನ್ನು ತೋರಿದವರನ್ನು
ಕಂಡರೆ ಯಾರಿಗೂ ಅನುಮಾನವುಂಟಾಗುವ
ದಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ!

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಅತ್ತಿತ್ತ ಓಡಾಡಿದ ನಂತರ
ವಿಜಯವರ್ಮನು ಅಣ್ಣಯ್ಯನನ್ನು ಒಂದು
ವಕ್ಕಕ್ಕೆ ಕರೆದ. "ನಿನ್ನ ಸಮೂಹವಿಲ್ಲದೆಡೆಯಲ್ಲಿ
ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಮುಂದಿನ
ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ
ಕೊಂಡರು.

"ಈ ವಿವಾಹವನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ
ಸಿಲ್ಲಿಸಲೇ ಬೇಕು. ಕೂಡಲೇ ನಾವು ಸತ್ರಕ್ಕೆ
ಹಿಂತಿರುಗಿ ಕೆಲವರನ್ನು ಜೊತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು

ಬರಬೇಕು. ಏನುಹೇಳುವೆ ಅಣ್ಣಯ್ಯ?" ಎಂದ
ವಿಜಯ. "ಅದಾಗದು, ಇನ್ನೊಂದು ಆರ್ಥ ಗಂಟೆ
ಯಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯ ಗುಂಪಿನವರೆಲ್ಲಾ ಆಡವಿ
ಯಲ್ಲಿರುವ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವರು.
ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮದುವೆ. ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ
ನಾವು ಜನರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಲು
ಸಮಯವಿಲ್ಲ" ಎಂದ ಅಣ್ಣಯ್ಯ.

"ಹಾಗಾದರೆ ಇಂದೂ ನಾಳೆಯೂ
ಸಾಯುವ ಆ ಮುದುಕನೊಂದಿಗೆ ಕರುಣಳ
ವಿವಾಹವು ನಡೆಯಲೇ ಬೇಕೇ?" ವಿಜಯನ
ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ದುಃಖ ಉಕ್ಕೊರೆಯಿತು. ಆತು
ರವೂ ಅಡಗಿತ್ತು.

ಅಣ್ಣಯ್ಯ ವಕವಕನ ನಕ್ಕು, ವಿಜಯನಿಗೆ
ಏನೋ ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಗೋಡೆಗೆ

ಅದು ನಿಂತಿದ್ದ ಒಬ್ಬಾತನನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ.
ಅವನಾರು?

ವಿಜಯನ ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇ ಇಲ್ಲ.
ಗೋರಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಮದುವೆಯ
ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ
ಚಂಡಿದಾಸನ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದವನು.

ವಿಜಯನ ಮನಸ್ಸು ಸುತ್ತಲೂ ಒಂದು
ಸಾರಿ ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರಿ 'ಹೆಸರಿತಾ ರಾಂ' ಎಂದು
ನುಡುತ್ತಾ ಅತನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದ. ಅತನ ಹಸ್ತ
ರೇಖೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವ ನಡವಳಿಗೆ
ನಟಿಸುತ್ತಾ—

“ಅರ್ಥ ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯವರ
ಗುಂಪಿಗೂ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿರುವ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ
ಬರುತ್ತದೆ. ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಲ್ಲ. ಸಿದ್ಧವಿರಬಾರದು.
ಕಾರ್ಯ ಮಿಂಚಿ ಹೋದೀತು. ಈ ವಿಷಯ
ಚಂಡಿದಾಸನಿಗೆ ಹೇಳು” ಎಂದು.

ಅವತ್ತಿ ಬಂದಾಗ “ನೀವು ಬಂದಾರು?”
ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ಓ, ನಾನು ಯಾರೆಂಬುದು ನಿನಗೆ
ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲವೇ? ಹೋಗಲಿ ಬಿಡು. ಅದೂ

ಒಂದು ರೀತಿ ಉತ್ತಮವೇ ಆಯಿತು. ತತ್ಕ್ಷಣ
ಚಂಡಿದಾಸನ ಹತ್ತಿರವೋಗಿ ಈ ವಿಷಯ
ಹೇಳು” ಎಂದು ವಿಜಯ ತ್ವರಿತವಾಗಿ
ಮತ್ತೆ ಹಸೇನೂ ತಡೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ‘ಒಳ್ಳೆ
ಯದು’ ಎಂದು ಅತನು ತಲೆಯಾಡಿಸಿ,
ಅಲ್ಲಿಂದ ಸರಸರನೆ ಹೊರಟುಹೋದ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯವಾದ ನಂತರ ಮದುವೆಯ
ಪರಿವಾರವೆಲ್ಲಾ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿತು.
ಜನಜಂಗುಳಿಯ ಗುಂಪು, ಮಂಗಳವಾದ್ಯಗಳ
ಮೇಳಗಾತಿಗಳಿಂದ ಸಾತಾವರಣ ಕೋಲಾ
ಹಲಕರವಾಗಿತ್ತು.

ಸಜ್ಜಾವೇ ತಾಳಿದ್ದ ಅನಾರ್ಯ ಮತ್ತು
ವಿಜಯನ ಮಾರೂ ಅನಾರ್ಯನಿಗೆ ಕಲಿತು
ಕೊಂಡು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೊರಬರು.

ವಾದ್ಯಗಳ ಕೋಲಾಹಲವು ವಿಜಯ
ವರ್ತಮಾನ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಅನಿಮಿತವಂತೆ ಕರ್ಕಶ
ವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ಕರಗು ನುಡಿಗಳೆಂದು
ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಿದ್ದನು
ವಿಜಯನ ಮನ.

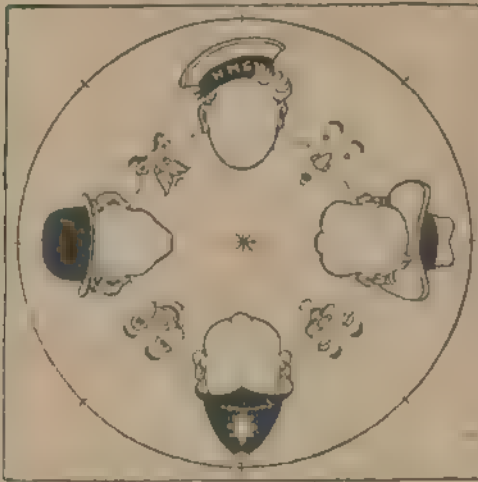
[...ನನ್ನ ಜಮ]

ಒಂದು ಮುಖದಿಂದ ವಿವಿಧ ಮುಖಗಳು

ಕೆಳಗಿರುವ ಚಿತ್ರ ನೋಡು. ಆದು ತುಂಬಾ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಕ್ಕೆ. ಇದರಿಂದ ನೀನು ಲೆಕ್ಕಪಟ್ಟದಷ್ಟು ಮುಖಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಬಹುದು. ಮೊದಲು ಒಂದು ತೆಳುವಾದ ಕಾಗದ ತೆಗೆದುಕೊ. ಸೀಸದ ಕಡ್ಡಿಯಿಂದ ಈ ಚಿತ್ರವನ್ನು -ದರಮೇಲೆ ತಿಡ್ಡು. ಆಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಮುಸಿಯಿಂದ ಬರೆ. ಆ ಕಾಗದ ಒಂದುರಷ್ಟಿಗೆ ಅಂಟಿಸು.

ಹೀಗೆ ಅಂಟಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರತಿಯಿದೆ. ರಷ್ಯನ್ ಮೇಲೆ ಗೋರಂಥ ಹಾಕಿ ಕಾಗದವನ್ನು -ದರಮೇಲೆ ಸುಕ್ಕು ಬರೆದಂತೆ ಅಂಟಿಸಬೇಕು. ಆದು ಚೆನ್ನಾಗಿ

ಒಣಗಿದ ತರುವಾಯ ಇನ್ನೊಂದು ತೆಳು ಕಾಗದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ರಟ್ಟಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಧ್ಯ ಎಂದರೆ ನಕ್ಷತ್ರದ (*) ಗುರುತಿರುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗುಂಡುಸೂಜಿ ಚುಚ್ಚು. ಈಗ ಆ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಟೋಪಿಯನ್ನು ಕಾಗದದಮೇಲೆ ತಿಡ್ಡು. ಆಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಮುಖವಿರುವ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಸರಿಸಿ ಮೂಗನ್ನು ತಿಡ್ಡು. ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಸರಿಸಿ ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖದ ಕಣ್ಣು

ಗಳನ್ನು ತಿಡ್ಡು. ಮಗಮೊಂದು ಕಡೆ ತಳ್ಳಿ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖದ ಬಾಯಿ ತಿಡ್ಡು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ಮುಖವೇರ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಒಂದೊಂದು ಮುಖದಿಂದ ಒಂದೊಂದು ಆವಯವವನ್ನು ತೆಗೆದು ತಯಾರಿಸಿದ ಒಂದೇ ಈ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಮುಖಗಳಾಗಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಕೆಲವು ಮುಖಗಳ ಮೂಸೆಯನ್ನು ತಿಡ್ಡದೆ, ಬೋಲಿಗಳಿಗೆ ವಕ್ಷಿಯು ಪುಕ್ಕಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಒರೆದರೆ ಮೂರನೆಯವು ಚಿತ್ರಗಳೂ ಆಗುವವು.

ಈ ಗಮ್ಬತ್ತು ಮಾಡಲು ಅವಶ್ಯವಾದ ಕಂಠಗಳು ಮೂರು: ಗುಂಡು ಸೂಜಿ ಕದಲದೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವಂತೆ ಚುಚ್ಚಬೇಕು. ಮತ್ತೆಗಿರುವ ಕರೀ ಸೀಸದ ಕಡ್ಡಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಮೂರನೆಯದು, ತಿಡ್ಡುವಾಗ ತುಂಬಾ ಎತ್ತಿ ಬರೆಯಬೇಕು.

ಎರಡು ಚಿತ್ರಗಳು

ಹಿಂದೆ ಪಂಚಾಚಲ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಹಲಹರ ರಾಯರು ವ್ಯಾಪ್ತಿಸಿದ್ದರು. ರಾಯರಿಗೆ ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳು. ಆಕೆಯ ಹೆಸರು ವಿದ್ಯಾವತಿ. ಆಕೆಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಯಸ್ಸು ಬಂತು. ಮದುವೆಯ ಸಿದ್ಧತೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ದೇಶದೇಶಗಳಿಂದ ಸ್ವಾಮಿರಾದ ಕೆಲಸಗಾರರು ಬಂದು ನೂತನ ಭವನ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುವರು. ಅನೇಕ ಮಂಟಪಗಳೂ ಚಿತ್ರಕಾಲೆಗಳೂ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿದುವು. ಮದುವೆಯ ಮಂಟಪದ ರಚನೆಯೂ ಮುಗಿಯಿತು. ಮಂತ್ರಿ ಮತ್ತು ಸುರಿವಾರ ದೊಂದಿಗೆ ರಾಯರು ಬೇಟೆಕೊಟ್ಟು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ತೃಪ್ತಿಯೊಂದಿರುವರು. ಎಲ್ಲವೂ ಸೊಗಸಾಗಿದ್ದುವು. ಆದರೆ ಮಂಟಪದ ಗೋಡೆಗಳ ಮೇಲಿನ ಚಿತ್ರಗಳು ಸಾಧಾರಣ ತರಗತಿಯವಾಗಿದ್ದುವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ

ರಾಯರಿಗೆ ತುಸು ಅಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ಆಗ ಮಂತ್ರಿ ಯೋಚಿಸಿ ಅವಸನವನ್ನು ಕೂರಿತು "ಪ್ರಭುವರ್ಯರೇ, ಅವರೂಪವಾದ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದವರಿಗೆ ಕೋರಿದ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡುವೆವೆಂದು ಸಾರಿಸಿದರೆ ಆಗ ಉತ್ತಮ ಚಿತ್ರಕಾರರು ಬರುವರು" ಎಂದು ಸಲಹೆಕೊಟ್ಟು.

ರಾಯರಿಗೆ ಈ ಸಲಹೆ ಯುಕ್ತವಾಗಿ ತೋರಿತು. ಆದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಡಂಗುರ ಹೊಡೆಸಿದರು. ಕೆಲ ದಿನಗಳಾದಮೇಲೆ ಒಂದು ದೇಶದಿಂದ ಇಬ್ಬರು ಚಿತ್ರಕಾರರು ಬಂದರು. ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಚಾತುರ್ಯ, ಪ್ರತಿಭೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡರು. ಆದರೆ ಎರಡನೇ ಚಿತ್ರಕಾರನು ಮಾತ್ರ ಒಂದು ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ.

ಮೊದಲನೇ ಚಿತ್ರಕಾರನು ಚಿತ್ರರಚಿಸಲು ಆರಿಸಿಕೊಂಡ ಗೋಡೆಯ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಎದುರಾಗಿರುವ ಗೋಡೆಯಮೇಲೆ ತಾನು ಚಿತ್ರಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆತನ

ಬೇಡಿಕೆ. ರಾಯರು ಇದಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿಸಿದರು.

ಚಿತ್ರಕಾರರಿಬ್ಬರೂ ಒಂದೊಂದು ಗೋಡೆ ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಅವಧಿ ಕೇಳಿದರು. ಕೂಡಲೇ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಸರಿಯಾಗಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಅವಧಿ ಪೂರ್ತಿ ಆಯಿತು. ಚಿತ್ರಕಾರರಿಬ್ಬರೂ ರಾಯರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಪೂರ್ತಿ ಆಯಿತೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ರಾಯರು ತಮ್ಮ ಪರಿವಾರ ಸಮೇತ ದಯಮಾಡಿಸಿದರು. ಮೊದಲನೇ ಚಿತ್ರಕಾರನ ಗೋಡೆಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಕೆರೆಸುರಿ ನೋಡಿದರು. ರಾಯರು ಮತ್ತು ಅವರ ಪರಿವಾರ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾದರು. ಪ್ರಕೃತಿ ಎಲ್ಲಾ ಗೋಡೆಯಮೇಲೆ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತದೆ! “ಭಲಾ, ಭೇಷ. ಅದ್ಭುತವಾಗಿದೆ ಚಿತ್ರ!” ಎಂದರು ರಾಯರು.

ಯಾರ ಅನುಮತಿಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಎರಡನೇ ಚಿತ್ರಕಾರನು ತನ್ನ ಗೋಡೆಯಮೇಲಿದ್ದ ಸರದೆಯನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸುರಿಸಿದ. ರಾಯರು ಅವರ ಪರಿವಾರವೂ ತಮ್ಮ ವ್ಯಸ್ಥಿಯನ್ನು ಅತ್ತಕಡೆ ತಿರುಗಿಸಿದರು. ಅವನ್ನು ನೋಡಿ

ಮಂತ್ರವಶರಾದವರಂತೆ ಮುಗ್ಧರಾದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ನಂತರ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು “ಅಹಹ್!” ಎಂದು ಉಗ್ಗಾರ ತೆಗೆದರು.

ಮೊದಲನೆಯವನ ಚಿತ್ರ ಅತಿ ಸಹಜವಾಗಿದ್ದು ಅವರನ್ನು ಬೆರಗು ಮಾಡಿತು. ಎರಡನೇ ಚಿತ್ರಕಾರನ ಚಿತ್ರ ಅದೇ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಜೀವಕಳೆಯಿಂದ ತುಂಬ ತುಳುಕುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಹೇಗೆ ಚಿತ್ರಿಸಿದರು? ಬಹುಮಾನ ಯಾಗೆ ಕೊಡಬೇಕು? ಇದೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು.

ಇವರ ರಹಸ್ಯ ಇಷ್ಟೇ : ಎರಡನೇ ಚಿತ್ರಕಾರನು ಯಾವೊಂದು ಚಿತ್ರವನ್ನೂ ಚಿತ್ರಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಲನೇ ಚಿತ್ರಕಾರನು ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದಾಗಿಂದ, ಅತನು ತನ್ನ ಗೋಡೆಯನ್ನು ಒಂದು ವಿಧವಾದ ದ್ರವದಿಂದ ತೊಳೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದ. ಒಂದು ತಿಂಗಳೆಲ್ಲಾ ಆ ಗೋಡೆಗೆ ಮೆರಗು ಕೊಟ್ಟ. ಅದು ಕನ್ನಡಿಯಂತೆ ತಯಾರಾಗಿ ಎದುರಿನ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಪ್ರತಿಫಲಿಸಿತು!

ಉಸರವಳ್ಳಿ

ಈಗ ಆದಿದ ಮಾತನ್ನು ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಬದಲಾಯಿಸುವ ಜನ ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ. ಆ ರೀತಿ ಅರಿಗರಿಗೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವವರನ್ನು 'ಬಗ್ಗಬದಲಾಯಿಸಿದ' ಎಂದು ಕೇಳುವರು. ಈ 'ಬಗ್ಗಬದಲಾಯಿಸುವವರು' ಎಂಬ ಪಾಪಾತಿ ಉಸರವಳ್ಳಿಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದೆ. ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬಗೆಗಳು ಮತ್ತು ಅಂಗಾಂಗ ಬಗ್ಗುವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಪ್ರಾಣಿ ಒಂದೇ ಒಂದು—ಅದೇ ಉಸರವಳ್ಳಿ.

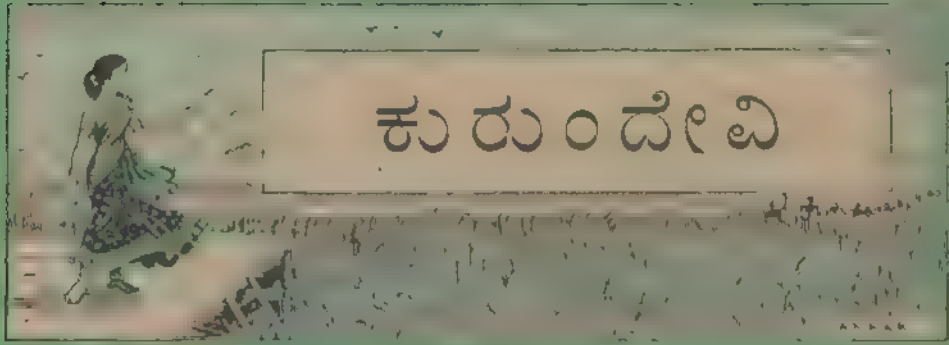
ಈ ರೀತಿ ಬಗ್ಗಿ ಬದಲಾಯಿಸುವ ರಕ್ತ ದೇವರು ಈ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಸುಸ್ಥೈರ್ಯ. ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿರುವ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣ

ವಾಗಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಗಾದರೂ ಪ್ರಾಣಾಪಾಯ ಬಹಳವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಶತ್ರುಗಳಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಉಸರವಳ್ಳಿ ತನ್ನ ಬಣ್ಣ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಹಲ್ಲಿಯ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಪ್ರಾಣಿ. ಇದರ ಚರ್ಮದ ತುಂಬಾ ರಂಧ್ರಗಳಿವೆ. ಅವು ತೀರಾ ಒತ್ತೊತ್ತಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಅಣುಗಳಿರುತ್ತವೆ.

ಅವುಗಳ ಮೂಲಕ ಬೇಕಾದ ಕೆಲವು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿ ಮೆಲೆಲ್ಲಾ ಬೆಳಗ ಕಾಣುವುದು. ಕೆಲವು ರಂಧ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನೀರಿನಂತಹ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವಿರುತ್ತದೆ. ಈ ರಂಧ್ರಗಳು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಸಿರು ಬಣ್ಣವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವವು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ರಂಧ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಾ, ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣಗಳಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅವು ನಮಗೆ ಎದ್ದೇ ಬಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವುದು. ಇಷ್ಟು ಬಣ್ಣಗಳಿರುವ ಇದು ತನ್ನ ರೀತಿಯನ್ನು ಮುದುಕಿ ಕೊಂಡರೂ ಅಗಲಿಸಿಕೊಂಡರೂ ವ್ಯರ್ಥವಿಲ್ಲ ತುಂಬಾ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವುದು.

ಉಸರವಳ್ಳಿ ಇಷ್ಟುಬಂದಾಗ ಈ ರೀತಿ ಬಗ್ಗಿ ಬದಲಾಯಿಸುವುದು. ಹೊರಗಿನ ವಾಯುಗುಣದಿಂದರೂ ಬಣ್ಣ ಬದಲಾಯಿಸುವುದು ಹೇಳುವರು.

ಕುರುಂದೇವಿ

ಅರಾವಳಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಂಧ್ರಾ ಎಂದು
ದೊಂದು ಅಡವಿ. ಆ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿರುವುದು
ಹಳ್ಳಿ. ಆ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು
ಜೋಳದ ಹೊಲ. ಆ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಮಂಜದ
ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿರುವ ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷದ ತರುಣಿ
ಯೊಬ್ಬಳು ಗುಬ್ಬಿಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಒಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ 'ಹೋ, ಹೇ' ಎಂದು
ಜನರು ಕೂಗುತ್ತಿರುವ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸಿತು.
ಆಕೆ ತಲೆಲನೆ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಅತ್ತಕಡೆ
ನೋಡಿದಳು. ಒಂದು ಭಾರಿ ಕಾಡುಹಂದಿ
ಪ್ರಾಣಭಯದಿಂದ ಓಡಿಬಂದು ಒತ್ತಾಗಿತ್ತು
ಆ ಜೋಳದ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಅವತಿಟ್ಟು
ಕೊಂಡಿತು. ಅವನ್ನು ಒಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ
ಜನ, ಅವರೊಂದಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ರಾಜಕುಮಾರ
ಹೊಲದ ತನಕ ಬಂದು ಅಷ್ಟೇ ಸ್ವಲ್ಪರಾಗಿ
ನಿಂತುಬಿಟ್ಟರು. ಒಳಗೆ ಅವತಿಟ್ಟು
ಕೊಂಡಿರುವ ಹಂದಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಒಡಿಸು
ವುದು ಎಂದು ಅವರು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆಗ ಮೂರುವ ಮೇಲಿನ ಕನ್ಯಾ "ಹಂದಿ
ಗಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿರುವೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿ
ವಳು. 'ಹೌದು' ಎಂದವಳು. ಆಕೆ ತಟಸ್ಥನೆ
ಎಂದು ಕೂಡೆ ನೋಡಬಾರಾಗಿತ್ತು ಕೋಲನ್ನು
ತೆಗೆದು ಅದರೊಂದೆ ಹಂದಿಯ ಗಂಡಸ್ತಳವನ್ನು
ತನಿಯಲು ಅದು ವಿಲವಿಲ ಒದ್ದಾಡಿ ಪ್ರಾಣ
ಬಿಟ್ಟಿತು. ಆಕೆ ಅದರ ಬಾಲ ಹಿಡಿದಳೆಂದು
ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ರಾಜಕುಮಾರನ ಮುಂದೆ
ವಳು. ಬೇಡಿಯಲ್ಲಿ ತಾವು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದಿದ್ದ
ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಆನ್ಯರು ಕೊಂದರೆ ರಾಜ
ಕುಮಾರರಿಗೆ ಕೋಪ ಬರುವುದೂ, ಹಾಗೆ
ಕೊಂದವರೊಂದಿಗೆ ದ್ವಂದ್ವಯವ್ಯ ಮಾಡು
ವುದೂ ವಾಡಿಕೆ. ಆದರೆ ಆ ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ
ಆ ತರುಣಿಯ ಮೇಲೆ ಕೋಪ ಬರಲಿಲ್ಲ.
ಆಕೆಯ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಆತ ಮುಗ್ಧನಾಗಿ, ತನ್ನ
ಕೊರಳಲ್ಲಿರುವ ಮುತ್ತಿನ ಸರವನ್ನು ಆಕೆಗೆ
ಪಾಕಲು ಹೋದ. ಇದಕ್ಕೆ ಆಕೆ ಲಿಜ್ಜೆಯಿಂದ
'ನನಗೇಕೆ ಇಂತಹ ಹಾರ? ನಾನೇನಂತಹ

ಘನಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದೆ?” ಎಂದು ಹೇಳಿ
ವಿನಯದಿಂದ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿದು, ಮಂಚ
ಹತ್ತಿ ಯಶಸ್ವಿ ಕಾರ ಗುಬ್ಬಿಗಳನ್ನು
ಹಿಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಿರತಳಾದಳು.

ರಾಜಕುಮಾರನೂ ಆತನ ಪರಿವಾರವೂ
ಕಾಡುಹಂದಿಯನ್ನು ಬಹುದೂರ ಹಿಡಿಸಿ
ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದರಾದ್ದರಿಂದ ತುಂಬಾ
ಆಯಾಸಗೊಂಡಿದ್ದರು. ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ
ನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯಲು
ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಹಾಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಾಗ
ಹಿಂದೆ ಕಲ್ಲು ರಿವ್ವನೆ ಬಂದು ರಾಜಕುಮಾರನ
ಕದುರಿಗೆ ತಗಲಿತು. “ಯಾರದು?”
ಎಂದು ಅವರು ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯೂ ನೋಡಿದರು.
ಅವರಿಗೆ ಕವನೆಯಿಂದ ಕಲ್ಲು ಬೀಳಿ

ಗುಬ್ಬಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕನ್ಯೆ ಕಾಣಿಸಿದಳು. ಆಗ ಪರಿವಾರದಲ್ಲೊಬ್ಬನು ಆಕೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ “ಅವ್ವ ಯ್ಯಾ, ನೀನು ಮಹಾಸರಾಫ ಮಾಡಿರುವೆ. ಯಾರಿದ್ದಾರೆ, ಯಾಲ್ವ ಎಂದು ನೋಡದೆ ಹೀಗೆ ಕಲ್ಲು ಬೀರುವುದೇ?” ಎಂದ. ಆಕೆ ಕೂಡಲೇ ಮಂಚದಿಂದ ಇಳಿದು ಕೆಲವು ಜೋಳದ ತೆನೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ರಾಜಕುಮಾರನ ಮುಂದಿಟ್ಟು “ನನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ. ಈ ತೆನೆಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಿ” ಎಂದಳು. ರಾಜಕುಮಾರನು ನಗುತ್ತಾ “ಪರವಾಗಿಲ್ಲ” ಎಂದು, ಆಕೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಬಿಟ್ಟ.

ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ ಕೋಪ ಬರಲಿಲ್ಲ
ಹೌದು. ಅದರ ಮಿಕ್ಕವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಕೋಪ ಬಂತು. ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣವೆಂದು ರಾಜಕುಮಾರನಿದ್ದ. ಆತನೊಂದಿಗೆ ಪರಿವಾರವೂ ಬಂತು. ಇನ್ನೇನು ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿ ಹೊರಡಬೇಕು ಅನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಕನ್ಯೆ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಹಾಲಿನ ಮಡಿಕೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು, ಎರಡು ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಅನುರೋಧಿಸಿದಳು.

ರಾಜಕುಮಾರನ ಪರಿವಾರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಆಕೆಯನ್ನು ಕೇಳಲೇಬೇಕು ಆಕೆಗೆ ಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸಾಯಿತು. ಕಡಿವಾಣವನ್ನು ಸಡಿಲ ಮಾಡಿ ರಿಕಾಬುಗಳಿಂದ ಕುದುರೆಯ ಪಕ್ಕಗಳನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಒತ್ತಿ ಅದನ್ನು ಆಕೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟ. ಆಕೆ ಕಂಗಾರು ಬಿದ್ದು ಹೋಗುವ

ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಚೂರುಚೂರು

ಳೆದೂ, ಮಹಿಳೆ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಚೂರುಚೂರು
ರಾಗುವದೆಂದೂ, ಆಗ ತಾನೆಲ್ಲಾ ನಗಬಹುದು
ದೆಂದೂ ಭಾವಿಸಿದ್ದ ಆ ರಾಣಿ!

ಅದರ ಆ ಕಸ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಬುದ್ಧಿವಂತಳು.
ಅವನ ಹಂಚಿಕೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಳು. ತುಸು
ವಾದರೂ ಹೆದರದೆ ಆ ಕುದುರೆಗೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ
ಒಂದು ಕುರಿಮುರಿಯನ್ನು ಹೋಗಬಿಟ್ಟಳು.
ಆಗ ಕುದುರೆ ಬೆದರಿ, ಆ ಶೂರಶಿವಾಮುನಿಯನ್ನು
ಕೆಳಗೆ ಬೀಳಿಸಿತು. ಆ ಹುಡುಗಿ
ತಾನೇನೂ ಅರಿಯದವಳಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಾ
ತನ್ನ ದಾರಿ ಹಿಡಿದಳು.

ಇದೇನನ್ನೂ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜ
ಕುಮಾರನು ಆ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಕರೆದು
“ಅನ್ವಯ್ಯಾ ನೀನು ಯಾರು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ನನ್ನ ಹೆಸರು ಕುರುಂದೇವಿ”

“ನಿಮ್ಮ ಕುಲ?”

“ರಜಪೂತರು ನಾವು”

“ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಎಲ್ಲಿ?”

“ಅದೋ ಅಲ್ಲಿಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ”

“ಒಂದು ಸಾರಿ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯವರನ್ನು
ನಮ್ಮ ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಹೇಳುವೆಯಾ?”

ಎಂದ ರಾಜಕುಮಾರ. “ಉಂ, ಆಗಲಿ”

ಎಂದು ಆಕೆತನ್ನ ಹಾದಿ ಹಿಡಿದಳು. ರಾಜ

ಕುಮಾರನು ತನ್ನ ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ

ಬಿಡಾರ ಸೇರಿದ. ಮಾರನೇಯ ದಿನ ರಾಜ

ಕುಮಾರನ ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ವೃದ್ಧನು

ಬಂದು “ವಿನಯ್ಯಾ, ನಮ್ಮ ಹುಡುಗಿ

ಯೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕುರಿಬಿದ್ದು ನೀನೆಯೋ?”

ಎಂದ. ಆತನ ದಿಟ್ಟತನಕ್ಕೆ ರಾಜಕುಮಾರ

ಬೆರಗಾದ. “ಹೌದು, ನೀವೇ ಕುರುಂದೇವಿಯು

ತಂದೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ರಾಜಕುಮಾರ. ಆ

ವೃದ್ಧನು ಮಲಿನವಾದ ಚಿಂದಿಯನ್ನು

ತೊಟ್ಟಿದ್ದ. ಆತನು ಕಡು ಬಡವನೆಂದು

ಆತನ ವಸ್ತ್ರಗಳೇ ಸಾರುತ್ತಿವೆ. ಆದರೂ

ಆತನು ತನ್ನ ಸರತು ಹೋಗಿದ್ದ ಮಿಷೆಯನ್ನು

ತಿರುವುತ್ತಾ ರಾಜಕುಮಾರನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ

ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಮಾತಿಗಾರಂಭಿಸಿದ.

ರಾಜಕುಮಾರನ ಪರಿವಾರದವರು ನೋಡಿ

ಚಕಿತರಾದರು. ಅವರ ರಾಜಕುಮಾರನು

ಆ ವೃದ್ಧನ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡ.

“ಅಯ್ಯಾ, ಕುರುಂದೇವಿ ನನ್ನ ರಾಣಿಯಾಗು

ಚಂದಮಾಮು

ವರು ನಿಮಗೆ ಇಷ್ಟವೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಪರಿವಾರವನ್ನು ಕೇಳಿದ: "ಎನು, ಈ ದರಿದ್ರನ ಮಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜಕುಮಾರನು ವಿವಾಹವಾಗುವುದೇ" ಎಂದು ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ ಬೆರಳಿಟ್ಟು ಕೊಂಡರು. 'ಮಹಾಪ್ರಸಾದ, ಮಹಾಭಾಗ್ಯ' ಎಂದು ಆ ಮುದುಕನು ಕೂಗಿದ ಕುಸ್ವಾಸಿತವನ್ನು ಮಗನು ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ತಿಳಿದು. ಆದರೆ ಆ ಮುದುಕ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆತನು ಯಾವೊಂದು ಉತ್ತರವನ್ನೂ ಹೇಳದೆ ಆಲೋಚನಾಮಗ್ನನಾದ.

ರಾಜಕುಮಾರನು ನಸುನಕ್ಕು "ನಾನು ಮೇವಾರ ರಾಣಾರವರ ಮಗ ಯುವರಾಜ ಹರಸಿಂಗ್" ಎಂದ. ಅವಕ್ಕೆ ಆ ವೃದ್ಧನು "ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಆದರೆಂದಲ್ಲೇ ಸಂದೇಹ ವಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದ. "ಏಕೆ ಸಂದೇಹ?" ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕೇಳಿದ ರಾಜಕುಮಾರ.

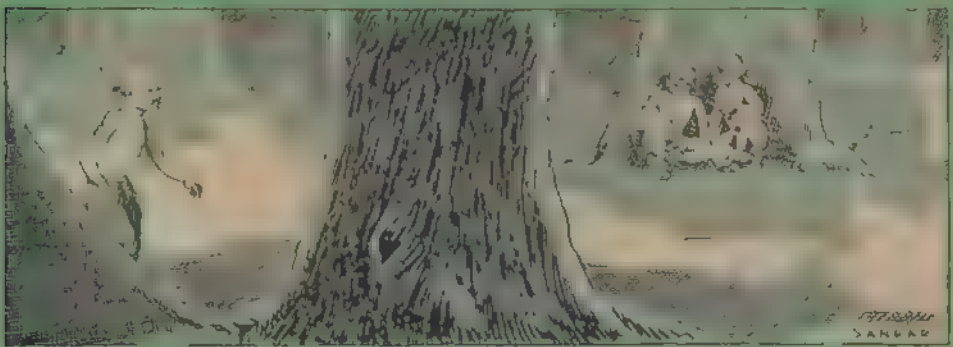
"ನಮಗಿರುವ ಧನವೆಂದರೆ ಶೌರ್ಯ ಮತ್ತು ಪೌರುಷಗಳು ಮಾತ್ರ. ಬೇರೇನೂ

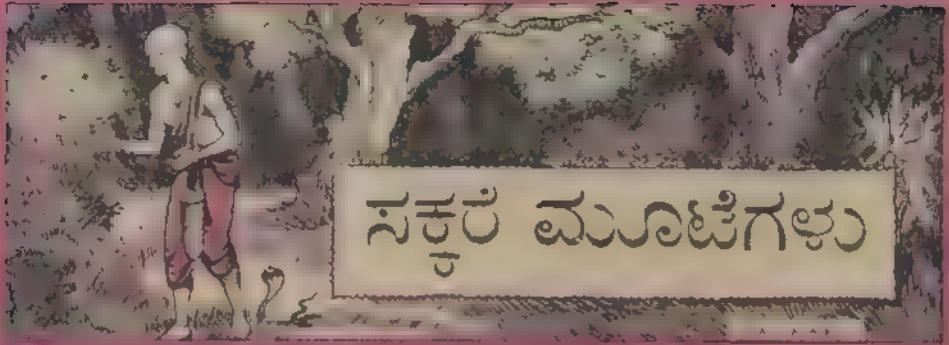
ಇಲ್ಲ" ಎಂದ ಆ ವೃದ್ಧ. "ಆಕೆಯ ಶೌರ್ಯ ಧನವನ್ನು ಸೋಡಿಯೇ ನಾನು ಆಕೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದೆ" ಎಂದ ಯುವರಾಜ.

"ಹಾಗಾದರೆ ನನ್ನ ಅಭ್ಯಂತರವೇನಿಲ್ಲ. ಹುಡುಗಿಯ ಅಭಿಮತವನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡು: ನಿಮಗೆ ವೇಕೆ ಕಳಿಹಿಸುವೆನು" ಎಂದು ವೃದ್ಧನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು ಹೋದ.

ಅಂದು ಕರುಂದೇವಿಯನ್ನು ಬೆವರಿಸಲು ಹೋಗಿ, ಕುದುರೆಯಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದ ಸವಾ ರನು ವಕ್ರವೃದ್ಧದ್ವಾರಾ ಸೋಂಟಿಗೆ "ಈ ಮುದು ಕನಿಗೆ ಷ್ಡಗರ್ವ ನೋಡಿರೆಯಾ?" ಎಂದ. ನಿರೆಯವನು "ಮೆಲ್ಲನೆ ಮಾತಾಡೋ ಮಂಕು. ಯುವರಾಜರಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ತಲೆ ಹಾರಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆತ ರಾಣಾರವರ ಬೀಗ ನಾಗುತ್ತಾನೆ ಸದ್ಯವಲ್ಲ" ಎಂದ.

ಅನರಿದುಕೊಂಡಂತೆ ಕರುಂದೇವಿಗೂ ರಾಜಕುಮಾರ ಹರಸಿಂಗನಿಗೂ ಅತಿವಿಭವ ವಾಗಿ ವಿವಾಹವಾಯಿತು. ಆ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಜನಿಸಿದಾತನೇ ಅತಿಭಯಂಕರನೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದ ರಾಣಾ ಅಮರಸಿಂಗ್.

ಸಕ್ಕರೆ ಮೂಟೆಗಳು

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ತ್ರಿಪತಿ ಎಂಬ ಮಹಾ ಭಕ್ತನೊಬ್ಬನಿದ್ದನು. ಆತನು ಸಕಲ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನೂ ಅರಿತವನು. ಸಾಧುಸ್ವರೂಪ, ಪೈರಾಗ್ರವಂತ. ಆತನ ಮಡದಿ ಶ್ಯಾಮಲಾಂಬ. ಶ್ಯಾಮಲಾಂಬ ಗಂಡನಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ವಸ್ತಿ, ಸತಿವ್ರತಿ, ಉತ್ತಮಳು.

ಆತನು ಮಂತ್ರಗಳಿಗೆ ವರಸ್ತನಾದುದಿಂದ ಒಬ್ಬ ಸೇ ಒಬ್ಬ ಮಗ ಜನಿಸಿದ. ಅವನಿಗೆ ವೀರೇಂದ್ರ ಎಂಬ ಲೋಕವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಕೆಳವಟ್ಟು. ಆತ ಮಮತೆಯಿಂದ ಸಾಕುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹೀಗೇ ಇರಲು ಒಂದು ದಿನ ದೇವರ ಪೂಜೆಗಾಗಿ ಹೊಕ್ಕಿತ್ತು ಕೊಂಡು ಬರಲು ಶ್ರೀವತಿ ಜಡನಿಗೆ ಮಗ ದನು. ಆತ ನಿಷ್ಕರ್ಷವಾದು ಆತನನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟರು. ತ್ರಿಪತಿ ಬೇಗಬೇಗನೆ ಮನೆಸೇರಿ, ಸ್ನಾನ ಮುಗಿಸಿ, ದೇವಧಾರಿ ನೋಡಿ, ತುಳಸಿ ತೀರ್ಥವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು. ವಂದತಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕೂಡು ನಡೆದ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ. ಆಕೆಗೆ

ವರದಾರ್ಥ ವ್ಯಾಸನ್ನು ಬಿಡುವೆವೆ ಮಾಡಿದನು. ಆ ತರುವಾಯ ತನ್ನ ಮೂರು ವರ್ಷದ ಕಂದನನ್ನು ಆಸ್ತು ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿ, ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥನಾದನು.

‘ವಿಧಿವಿಲಾಸಕ್ಕೆ ಯಾರು ಎದುರು ನಿಲ್ಲಬಲ್ಲರು’ ಎಂದುಕೊಂಡು, ಶ್ಯಾಮಲಾಂಬ ತನ್ನ ದುಃಖವನ್ನು ನುಂಗಿಕೊಂಡು ಮಗನನ್ನು ಐದು ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ಅತಿ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಬೆಳೆಸಿದಳು. ವೀರೇಂದ್ರ ಕೆಳವಟ್ಟು ಹಲನಾಳು ಸಂಕೀರ್ತನಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ, ತಂದೆಯಂತೆಯೇ ಮಹಾಭಕ್ತನಾದ. ಬಾಲ ಭಕ್ತನಾದ ವೀರೇಂದ್ರ ಒಂದು ದಿನ ತಾಯಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ “ಅಮ್ಮಾ, ಭಗವಂತನನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿ ಹೊಗಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಆತ ನನಗೆ ಕೆಲವು ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಆಕೆ “ಮಗೂ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದವನಿಗೆ ಆತನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗುವನೆಂದು ಹಿರಿಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ” ಎಂದಳು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಬಾಲಕನು ಲೌಕಿಕ
ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಮರಿದಮಾಡಿ. ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನ
ಮೋಹ ಕಡಲ್ಪಟ್ಟ ಮಾರ್ಗವು ಮೊದಲು
ರಾಗ ಮೋಹಗಳು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು
ಕೊಡು ಪ್ಯಾಸು ಮಾಡಿ ಮನುಷ್ಯನು ಎದ
ಕೊಳ್ಳು ಮಾರ್ಗವನ್ನು. ಆದರೆ ಆಕೆ ಆ
ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಸತ್ಯಮಾರ್ಗವನ್ನು
ಕೊಳ್ಳಲು. ಇದು ಕೊಟ್ಟ ಆ ಮಾರ್ಗ
ಯನ್ನು ಸೇರುತ್ತೇ ಕೊಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವೆಂದು
ಅರಣ್ಯದ ಹಾದಿ ಹಿಡಿದ.

ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಆತನು ತನ್ನವಾದ ತಪಸ್ಸಿಗೆ
ಅರಂಭಿಸಿದ. ಹಸಿಸಿನ ಬಾಳೆ ಅಹಿಮಾದರೆ
ತಾಮ್ರ ಸ್ತೀತಿಯಿಂದ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟವನ್ನು
ತಿನ್ನಬಹುದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ್ದ. ಆದರೆ

ಹೇಗೋ ಆತನು ಕೊಟ್ಟವು ವಿಷಯವನ್ನು
ಮರೆತೇಬಿಟ್ಟ. ಮರೆತೆಲೆಗಳನ್ನೂ, ಕಂದ
ಮೂಲಗಳನ್ನೂ ತಿಂದು ತನ್ನ ಹಸಿಸಿನ ಬಾಳೆ
ಯನ್ನು ತಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಹುಕಾಲ ತಪಸ್ಸು
ಮಾಡಿದ. ಭಗವಂತ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಒಂದುದಿನ ಸರ್ವಕರ್ಮವನ್ನು ಯಾವುದೇ
ಮೂಡಗಳನ್ನು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೇರಿಸಿಕೊಂಡು
ಆ ವಾಲಿಯು ಮೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ಅಸುಗೆ
ಬಲಿಕೆಮಾಡಿರಬೇಕು. ಪ್ಲಲ್ಪ ಮೃತಮೃತ
ಕೊಳ್ಳಲು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮರದ ಕೆಳಗೆ
ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. ಧೂಮ ಅಸುಗೆ ಕಿಲಕ
ಕುಳಲ ಪ್ರಕ್ಷೇಪವನ್ನು ಹಾಕಿ, ಮೂಡಗಳ
ಕಡೆ ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರಿದ.

‘ಅಸುಟ್ಟಾ ಸಕ್ಷರೆಯ ಮೂಡಗಳಾಗಿವೆ
ಅಷ್ಟು ಕೊಳ್ಳು’ ಎನ್ನುವಂತಿರಬಹುದು ಕೊಟ್ಟ
ಮುಖ್ಯ ಈ ಕೊಡು ತಿನ್ನಬಹುದು’ ಎಂದು
ಯೋಚಿಸಿದ. ಫರೀದ್ ಆ ಸರ್ವಕರ್ಮವನ್ನು
ಕುರಿತು “ಅ ಮೂಡಗಳಲ್ಲಿ ಏನಿರುವ
ದವ್ವಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಲು, ಆತನು “ಓ,
ಅಸುಟ್ಟಾ ಮರವಿನ ಮೂಡವೇ!” ಎಂದು
ಉತ್ತರಿಸಿತ್ತು. ಪ್ಲಲ್ಪ ಕೊಡುವ ಸಂದರ್ಭ
ಸರ್ವಕರ್ಮ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಕಡೆ ಕೊಡಲು.
ಮನಗೆ ಹೋಗಿ ಮೂಡಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
ಮೋಡಲು ಸಕ್ತಿಕೆಗೆ ಬದಲು ಮರವೇ!

ತತ್ಕಾಲ ಆ ಸರ್ವಕರ್ಮ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಬಿಡುವು
ಕೊಟ್ಟತ್ತಾ ತನ್ನಮೂಡಗಳೊಂದಿಗೆ ಫರೀದ್
ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಆತನ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ

ದಿಷ್ಟು "ನುಹಾರ್ನನ್ನೇ, ನನ್ನ ಸಕ್ಕರೆಮೂಡೆ
 ಇಳೆಬ್ಬ ಮರಳಿನ ಮೂಡೆಗಳಾಗಿ ಬದಲಿಸಿ
 ಮುಸಿವೆ. ಮರಿದಾಸ್ಯವಾಗಿ ನುಡಿದುದಕ್ಕೆ
 ತಕ್ಕ ವಾಸ್ತವಿ ಆಯಿತು. ನನ್ನ ಅಮರಾದವನ್ನು
 ಕ್ಷಮಿಸಿ, ನನ್ನನ್ನು ಅದ್ವಾರ ಮಾಡಬೇಕು"
 ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡ. ಅದಕ್ಕೆ ಫರೀದ್
 "ಆಹ್ಲಾ, ನನ್ನನ್ನೂ ತಿಳಿಯದು" ಎಂದು
 ಮರಿದಾಸ್ಯವನ್ನು ವರದ ಕೂಡೆ ಹೇಳಿ ಸೂಚಿಸಿದ.
 ಅದರ ವರ್ತಕನು ಅದನ್ನು ನಂಬಲಿಲ್ಲ.

ಅಗ ಫರೀದ್ ವರ್ತಕನೊಂದಿಗೆ "ಆಹ್ಲಾ,
 ನನ್ನ ಮಾತಿನಿಂದ ನಿಜವಾಗಿ ನಿನ್ನ ಸಕ್ಕರೆ
 ವರ್ತಕನಿಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಿತು" ಗಾಳಿ ಅಗಿದ್ದ
 ಸಕ್ಕರೆ ಪ್ರತಿ ಹರಿಯು ಕೈಯಿಂದ ಈಗ ಈ
 ಮೂಡೆ ಸಕ್ಕರೆಮೂಡೆ ಬದಲಾಯಿಸಿತು"
 ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಕೂಡಲೇ ಆ ಮರಳಿನ
 ಮೂಡೆಗಳು ಮರಿದಾಸ್ಯವಾಗಿ ಸಕ್ಕರೆಯ
 ಮೂಡೆಗಳಾದವು. ವರ್ತಕನು ಸಂತೋಷ
 ಕೊಂಡು ಫರೀದ್‌ಗೆ ಸುಕಷ್ಟ ಸಕ್ಕರೆ ಕೊಟ್ಟು,
 ತನ ಮನೆಗೆ ಹಂತಿರುಗಿದ.

ಅಂತಹ ಕಾಯಿ ಸೇಕ ಫರೀದ್ ಮುಸ್ತುನ್ನು
 ಕನಿನ ನಿಯಮಗಳಿಂದ ತನನ್ನು ಮಾಡಲು
 ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಅದರೂ ದೇವರ ದರ್ಶನ
 ರಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿ ಹರಿಯು ಕೈಯಿಂದಲಾಗ
 ಎರಲು ಬನ್ನವಾಗಿ, ಫರೀದ್ ಮನಗಡೆಬೇಡಿ
 ತಾಯಿಯ ಮುಂದೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡು, ಅತ್ತನು.

ಅಗ ತಾಯಿ, ಶ್ಯಾಮಲಾಂಬ ವಿಷಯ
 ನನ್ನಲ್ಲ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಮಗನ

ತಾಯಿಯನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾ, ಜರೆ ಕೆಲವು
 ಅವನ ಕೆಲಸು ಒಂದು ಬದಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು
 ಎಳೆದಳು. ಅಗ ಫರೀದ್ "ಆಹ್ಲಾ, ಈ
 ಗಾಣಲೇ ನಾನು ಅರ್ಧ ಸತ್ತು ಮುಣ್ಣು ಬಾಗಿ
 ಧೂಳಿ, ನನ್ನಗೇಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿತು?" ಎಂದು
 ಬೇಸರದಿಂದ ನುಡಿದ.

ಅಗ ಜ್ಞಾನಿ ಶ್ಯಾಮಲಾಂಬ "ಮಗೂ,
 ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಜಡ ಬಿಡಬೇಕಾದರೆ ನಿನಗೆ ಸೋಲಾ
 ಯಿತು. ನೀನು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುವಾಗ ನಿನ್ನ
 ಅಮ್ಮಾ ಕೈಗೆ ಮರದಿಂದ ಬಂದೊಂದು ಎಲೆ
 ಕುತ್ತಿಗೆ ಅಕ್ಕಿಗಳೊಟ್ಟು ಬಾಳೆಯಾಗಿರ
 ಬೇಕು ನೀನು ಅಲೋಚಿಸಿ ಸೋಡು. ನೀನು
 ಮಾಡಿದ ತಪಸ್ಸು ಹಿಂದೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದು
 ದಾಗಿದೆ. ಆಪ್ತೇ ಅಲ್ಲ. ತಪಸ್ಸು ಮಾಡು

“ನೀನು ಸಹ ಸಿಂಹ ಕೊಲ್ಲಲು ಬಯಸುತ್ತಾ
ಸಕ್ಕರೆ ಮತ್ತು ಮೆಣಸಿನಲ್ಲಿ ಮರುಕಳಿಸು
ವಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಭಗವಂತನು ಹೇಗೆ ರಾಜನ
ಸಿನಗೆ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗುವನು?” ಎಂದಳು.

ಆ ಕೂಡಲೇ ಫರೀದ್ ತಾಯಿಯ ಉಪ
ದೇಶದಂತೆ ಮತ್ತೆ ಅಡವಿಗೆ ಹೋದ. ಅಲ್ಲಿ
ಕದಲ ಮೆವಳೆ, ಬಿಸಿಲಿನ ಶಾಪಕ್ಕೆ ಒಣ
ಗುತ್ತಾ ಮರಿಯ ಕೊಂಬಕ್ಕೆ ನೆಲೆಯುತ್ತಾ
ದೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ತಪಸ್ಸು ಸಾಗಿಸುತ್ತಲಿದ್ದ. ಆಗ
ಭಗವಂತನು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ “ಮಗೂ, ನೀನು
ಮರಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ. ಸಹ್ಯಾಯನನ್ನು ಆಶ್ರ
ಯಿಸಿ, ಅವರ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾಗು.
ನಾನು ಸಹಾ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಇರುವೆನು”
ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಂತರ್ಧಾನ ಹೊಂದಿದ.

ಫರೀದ್ ಕೂಡಲೇ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ನಡೆ
ದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ.
ಅಕೆಯ ಸಂತೋಷವು ಅಪ್ಪಿಷ್ಟಲ್ಲ.

ಆ ಕುಟುಂಬದ ಮೇಲೆ ಮೃಗರಾಜ ಮೊದ
ಲಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಹೋಲಲು, ಭಗವ

ದಾಕ್ಷರ ದಿವ್ಯ ದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಕೆಲವು
ಕಾರಾಸಂತರ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ತನ್ನ ತಾಯಿ
ಯೊಂದಿಗೆ ಸುಖವಾಗಿದ್ದ.

ಹೀಗೇ ಇರಲು ಆ ದೇಶದ ರಾಜನು ಫರೀ
ದನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ತನಗೆ ಒದಗಿದ ಕತಿನ
ವಾತಾಯನ್ನು ಗುಣಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕೇಳಿ
ಕೊಂಡ. ಆಗ ಫರೀದ್ ರಾಜನ ಸರ್ವಾಂಗ
ವನ್ನೂ ತನ ಕೈಯಿಂದ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಲು, ಆ
ಕ್ಷಣವೇ ಆತನ ಮೇಲೆ ಗುಣವಾಯಿತು.

ಆ ರಾಜನು ಭನಕನ ಕಾದಿಗಳಿಂದ ಮೇಲೆ
ನನ್ನ ಗೆಲುವಿನ ಬೇಕೆಂದಿರಲು ಆತನು “ಒಳ್ಳೆ
ಎಂದ. “ವಾಗಾದರೆ ನೀನು ಪ್ರಾಣಿತ್ವವಾಗ
ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ರಾಜನು ಹೇಳಿದ.
ಸಮಸ್ತ ಉಭಯ ಸಂಕಟಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿತು.
ಆ ದಾತ್ರಿ ಮಾಡುವಂತೆ, ಫರೀದನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ
ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ರಾಜನು ಕೊಡುವ ಕಾಣಿಕೆ
ಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವಂತೆ ಆತನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.
ಆಗ ಆತನು ರಾಜನಿಗೆ ಹೋಗಲು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ,
ಭಾಗವತರಿಗೆಲ್ಲಾ ಸಮಾರಾಧನೆ ಮಾಡಿಸಿದ.

ಕಳ್ಳಹಕ್ಕಿ

ಬ್ರಿಟಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಪಕ್ಷಿ ಇದೆ. ಅದರ ರೂಪ ನಮಗೆ ದೇಶದ ಕಾಗೆ ಯಂತಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಕಲಿತು ಓಡಾಡುವ ಗುಣವಿದೆ. ಧ್ವನಿ ಅನುಕರಿಸುವ ಪ್ರದರದಲ್ಲಿ ಅದು ತುಂಬಾ ಚೂಟ. ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಿದರೆ ಅದು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯೇ ರೂಪನಾಡ ಬಲ್ಲದು. ಇದರ ಹೆಸರು ಜಾಕಾಡಾ.

ಇದಕ್ಕೆ ಹೊಳೆಯುವ ನಮ್ಮ ಗಳೆಂದರೆ ತುಂಬಾ ಮೋಜು. ಯಾವ ಮೂಲಕಿನ್ನು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಕಾರಮಾನವಾಗಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಕೊಕ್ಕಿಸಿರುವ ಕಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು ಮೊಗ್ಗಿ ತನ್ನ ಗೂಡಿಗೆ ಸೇರಿಸುವುದುಂಟು.

ಅಲ್ಲಿನ ಜನ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಾಣ್ಯಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಹಕ್ಕಿ ಕೊಳೆಯುವ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ರೂರಿ ಕೊಡುವುದುಂಟು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಆ ದೇಶವರು ಈ ಕಳ್ಳಹಕ್ಕಿಯನ್ನು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಣ್ಣಿಂದ ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹಕ್ಕಿ ಕೊಳೆಯುವ ನಗ್ನಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೋಗಿ ಎತ್ತಿಂದರಲ್ಲಿ ಇಡುವುದರಿಂದ ಅನೇಕ ಅನಾ ಯಕರು ಕಳ್ಳಮಾಲನ್ನು ಇಳುಕೊಂಡಿರುವ ತಪ್ಪಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗುವುದುಂಟು. ಮತ್ತೆ ರೂಪವರ ಕನ್ನಡಕಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕೋಗುವುದು ಈ ಜಾಕಾಡಾ.

ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯ: ಬೆಂಕಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ. ಕೆಲವರಾದರೆ ಬೆಂಕಿಯ ಹಿಗ್ಗಲನ್ನು ಇದು ಕೊಕ್ಕಿಸಿರುವ ಕಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು ಕೋಗಿ ಮನೆಯ ಮೇಲು ಭಾಗದ ಮೇಲೆ ಇಡುವುದು. ಅದರಿಂದ ಮನೆಗಳು ಸುಟ್ಟು ಭಸ್ಮವಾಗುವುದುಂಟು.

ಜಾಕಾಡಾಗೆ ಸಹನೆ, ತಾಳ್ಮೆ, ಗೂಡಿನಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಳ್ಳಗಳನ್ನು ತಂದು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಜೋಡಿಸುವುದು. ಈ ಪಕ್ಷಿಯ ನಿರಾಸವೆಗಳೆಂದರೆ ಗುಡ್ಡ, ಮಾಳುವಿದ್ದ ಗೋಡೆಗಳು, ತೊರೆಗಳು. ಈ ಪಕ್ಷಿ ಕುರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಎರಗಿ, ತನ್ನ ಗೂಡಿಗೆ ಹಿಡಿಯೋಗಿವಲು ಅದರ ಹುಣ್ಣಿಯನ್ನು ಕೇಳುವುದುಂಟು.

ಗೂನು ಕುದುರೆ

೧೫೫೫

ಹಿಂದು ದಿನ ರೈತನು ಮೂವರು ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಹಿರಿಯವರಿಬ್ಬರೂ ತುಂಬಾ ಚುರುಕು. ಮೂರನೆಯವನು ಮಂದವನು. ಸರ್ವ ಉಗುರು ಕಡಿಯುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದುವನು.

ಹಿಂದು ದಿನ ರೈತನು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆದು ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಬೀಜವಿತ್ತ ಬರುವಂತೆ ಕೇಳಿದ. ಹಿರಿಯನಿಬ್ಬರೂ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬೀಜ ಚೆಲ್ಲಿ ಬಂದರು. ಮಂದಮತಿ ಮಾತ್ರ ಉಗುರು ಕಡಿಯುತ್ತಾ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದ.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಬೀಜಗಳು ಮೊಳಕೆಯಾಗಿ ಸೊಂಸಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದುವು. ಆದರೆ ಹಿಂದು ದಿನ ರೈತನು ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಲು ಅದೆಲ್ಲಾ ಧ್ವಂಸವಾಗಿತ್ತು. ಯಾವ ಮೊಟ್ಟೆಯ ಹೊಲವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತುಳಿದು ಹಾಳು ಮಾಡಿದುವಂತೆ ನೋಡಿಬಂತು. ಕೆಳ ಕಂಬವಾದ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೂಗಿ ಮತ್ತೆ ಬೀಜ ಎರಚಿ ಕಾವಲು ಕಾಯುವಂತೆ ಹೇಳಿದ.

ಹಿರಿಯನಿಬ್ಬರೂ ಮತ್ತೆ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಬೀಜ ಚೆಲ್ಲಿದರು. ಮೊಳಕೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

ಹಿಂದು ದಿನ ಹಿರಿಯನು ಕಾವಲು ಕಾಯಲು ಕೇಳಿದ. ಅವನು ಬಹಳ ಮೊತ್ತು ಮಕ್ಕಳಿರ ನಾಗಿದ್ದ. ಆದರೆ ಆತನಿಗೆ ನಡು ರಾತ್ರಿ ಯಲ್ಲಿ ಎಳೆಗೆ ನಿಪ್ಪೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಬೆಳಗಿನಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡಿದಾಗ ಹೊಲವೆಲ್ಲಾ ಹಾಳಾಗಿತ್ತು.

ಹಿರಿಯನಿಬ್ಬರೂ ಮತ್ತೆ ಬೀಜ ಬಿತ್ತಿದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಬೆಳೆಯುವ ಮೊಳಕೆಗೆ ಎರಡನೇ ಯುವನು ಕಾಯುವ ಸರದಿ ಬಂತು. ಅವನೂ ಸಹ ಅರ್ಧರಾತ್ರಿ ಮೊಳಕೆಗೆ ನಿಪ್ಪೆ ಹೋಗಬೇಕೆ" ಬೆಳಗ್ಗೆ ನೋಡಿದಾಗ ಸ್ವಲ್ಪಲ್ಲಾ ಸಾರವಾಗಿದೆ!

ಕಾವಲು ಹಾಳಾಗಿದ್ದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬೀಜ ಬಿತ್ತಿದರು. ಈಗ ಹೊಲ ಕಾಯುವ ಸರದಿ ಮೂರನೆಯವನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಅವನು ಹೊತ್ತು ಹೋಗುವ ಮೊದಲೇ ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಮರದ ರೆಂಬೆಗಳನ್ನು ಕೂಡ ತಂದು ಜೋಡಿಸಿ, ಹಾಸಿಗೆ ಹಾಸಿಕೊಂಡ. ಅದರ ಮೇಲೆ ನಡುವಾಲಿಸಿ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿದ. ರೆಂಬೆಗಳಿದ್ದ ಕೆಲವು ಮುಳ್ಳುಗಳು ಆಗಾಗ್ಗೆ

ಚುಚ್ಚು ತಿದ್ದವು. ಅವನಿಗೆ ಸಿದ್ಧ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಸಿಗೆ ಸರಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಎದ್ದ. ಆಗ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಒಂಧು ಕುದುರೆ ಕಾಣಿಸಿತು.

“ಒಹೋ, ನಮ್ಮ ಹೊಲ ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಸ್ವೇಸೆಯೋ” ಇರು. ನಿನಗೆ ಹಾಸಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಮಂದಮತಿ ಮೆಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟ. ತಡಾಲನೆ ಆ ಕುದುರೆ ಅಕಾರಕ್ಕೆ ಎಗರಿತು. ಅದರ ಮಂದಮತಿಯ ಕೆಗೆ ಅವರ ಬಾಲ ಸಿಕ್ಕಿ ಕೊಂಡಿತು. ಅವನ್ನು ಅವನು ಹೆಣ್ಣುವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ. ಬಿಡಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಕುದುರೆಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಹೋಗಿಮೂರು ಸಮುದ್ರಗಳ ಆಚೆ ನೆಲಕ್ಕೀಳಿದು “ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು. ನಾನು ಇನ್ನುಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಹೊಲದ ಕಂಚಿಗೆ ಎರುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದಿತು.

“ನಿನ್ನನ್ನು ನಂಬಲಾರೆ. ನೀನು ನಮಗೆ ಒಹಳ ನಷ್ಟವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿರುವೆ. ಅವರ ಮಾತೇನು?” ಎಂದ ಮಂದಮತಿ.

“ನನ್ನ ಸರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನ ಮರಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವೆನು” ಎಂದಿತು ಕುದುರೆ.

“ಮೊದಲು ನನ್ನನ್ನು ಮನೆಗೆ ಸೇರಿಸು. ಕರುವಾಯ. ಯೋಚಿಸಿ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ” ಎಂದ ಮಂದಮತಿ. ಆ ಕುದುರೆ ಮಂದಮತಿಯನ್ನು ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅತಸ ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರ ಇಳಿಸಿತು.

“ನನ್ನ ಮರಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ವರಿವಿಗೆ ನನ್ನ ಕಡಿವಾಣ ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿರಲಿ” ಎಂದು

ಕೇಳಿ ಹಾಲಿಹೋಯಿತು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಂದಮತಿ ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ತಿಳಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಅವನು ಅಂದಿನಿಂದ ಅಡವಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕುದುರೆ ಮರಿಗಳಾಗಿ ಲಾಯಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲಿ ನಿರತನಾದ. ಈ ಬಾಲ ಹೊಲಹಾಳಾಗದೆ ಇರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ರೈತ ಸಂತಸ ಗೊಂಡ.

ಲಾಯಗಳು ಸಿದ್ಧವಾಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಮೂರು ಕುದುರೆ ಮರಿಗಳು ಬಂದವು. ಎರಡು ತುಂಬಾ ಚುರುಕಾಗಿ ಧ್ವನು. ಅವುಗಳಿಗೆ ಜಿಕ್ಕಿಯ ಗೊರಸುಗಳು, ಅವುಗಳ ಶರೀರ ಬಾಯಿ ಬಂಗಾರದ ಬಣ್ಣ. ಮೂರನೆಯ ಕುದುರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಎರಡು ಡುಬ್ಬಗಳಿದ್ದವು. ಅವುಗಳ ಮುಳ್ಳು ಜೇನು ಇದ್ದದೆಯೋ ಕುಳಿತು

ಕೊಂಡು ಸವಾರಿ ಮಾಡ ಬಹುದು. ಈ ಕುದುರೆ ಎಂದರೆ ಮಂದಮತಿಗೆ ಪ್ರಾಣ.

ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಮೂರು ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ತಂದಿರುವವರನ್ನು ಕಂಡು ಬಾಬಾ ಎಂದಿರಿಸಿದನು. “ಈ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ರಾಜನಿಗೆ ಮಾದರೆ ತುಂಬಾ ಹಣ ಬರುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದರು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಂದಮತಿಗೆ ಹೇಳಲು, ಆತನೂ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡ. ಮೂವರೂ ಮೂರು ಕುದುರೆಗಳನ್ನೇರಿ, ರಾಜನ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋದರು.

ಚಿನ್ನದ ಛಾಯೆಯುಳ್ಳ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಜ ಮಾರು ಹೋದನು. “ಅಪ್ಪಾ, ಈ ಕುದುರೆಗಳ ಬೆಲೆ ಏನು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ “ಬೆಲೆ ಎಷ್ಟೆಂದು

ಹೇಳಬಲ್ಲವ ಪ್ರಭೂ, ತಮ್ಮ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ತೋರಿದಂತೆ ಕೊಡಿ” ಎಂದ ಮಂದಮತಿ.

ಈ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವಾನವನವನ ಆತ್ಮಶಾಲಕನು “ಪ್ರಭೂ, ಇಂತಹ ಬಾಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಾಕು ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇವುಗಳನ್ನು ತಂದಾತನನ್ನೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿಯಮಿಸಿ” ಎಂದ.

ಮಂದಮತಿಗೆ ಸಂಶೋಷವಾಯಿತು. “ನಾನೂಸಹ ಇಷ್ಟೇ ಇರುವ ಮೃಕ್ಕೆ ಈ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳು ಉಚಿತ ಹಾಗೆಯೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು” ಎಂದ. ರಾಜ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಮುತ್ಸುಕು ಆನಂದಗೊಂಡ. ಮಂದಮತಿಯು ಅಣ್ಣಂದಿರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಕೊಡಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಹೀಗೇ ಇರಲು ಒಂದು ದಿನ ರಾಜನು ಮಂದಮತಿಯನ್ನು ಕರೆದು “ನೀನು ತುಂಬಾ ಕೃತಜ್ಞನಂತೆ ತೋರುಪೆ. ನನಗೆ ರಾಜನ ರಾಜ ಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಸುದುಪೆಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆಯಿದೆ. ಅಕೆಯನ್ನ ನನಗೆ ತಂದು ಕೊಡಬೇಕು” ಎಂದ.

ಸಾಗರ ರಾಜನು ಯಾರೋ, ಆತನ ಮಗಳು ಎಲ್ಲಿರುವಳೋ ಮಂದಮತಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಯಾವುದೋ ಕಾರಣ ಕೇಳಿ ರಸ್ತೆಯ ಕಡೆಗಳು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ. ರಾಜನಿಗೆ ಕೊಡಬಂತು. “ನಾನು ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ತಲೆ ಕಾರಿಸಿಡ್ಡುವೆನು” ಎಂದು ಖಡ್ಗವನ್ನು ತೆಗೆದು ಧುಳಿಸಿದ.

ಮಂದಮತಿ ವ್ಯಾಕುಲನಾಗಿ ತನ್ನ ಗೂನು ಕುದುರೆಯ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತನಗೊದಗಿದ ಕಷ್ಟ ಹೇಳಿಕೊಂಡ. “ಅದೆಷ್ಟರ ಕೆಲಸ. ನೀನು ಚಿಂತಿಸಬೇಡ. ಸಾಗರರಾಜ ಕುಮಾರಿಗೆ ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಡಲು ದಿವ್ಯವಾದ ಗುಹಾರಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜನಿಂದ ಕೇಡು ಕೊಡಿ. ಮಿಕ್ಕ ಮಿಷಯಗಳನ್ನು ಆಗಲೇ ಹೇಳುವೆನು” ಎಂದಿತು ಆ ಕುದುರೆ.

ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ರಾಜನಿಂದ ದಿವ್ಯವಾದ ಗುಹಾರಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಂದಮತಿಯನ್ನು ಗೂನು ಕುದುರೆಯ ಹತ್ತಿರ ಬರಿಸಿದಳು. ಅದು ಆಕಾಶಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಮೂರು ಸಮುದ್ರಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಮಹಾಸಾಗರವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಮಂದಮತಿ ಬಂದು ತೇರಿ ಹಾಕಿಸಿದ. ಅದರಲ್ಲಿ ರಾಜನು ಕೊನೆಯ ಗುಹಾರಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಮಾತಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಕುಮಾರಿಗಾಗಿ ಕಾದು ಕುಳಿತಿದ್ದ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗಿಂತ ಮುನ್ನ ಉಕ್ಕು ತುಂಬಿದ ದೊಡ್ಡ ಅಳಿಗಳು ಆಕಾಶದಿಂದ ಹಾರಾಡಿ ಹಾರಿದವು. ಅವುಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಸಾಗರರಾಜಕುಮಾರಿ ಬಂದು ತೀರವನ್ನು ಸೇರಿದಳು. ಗುಹಾರವನ್ನೂ ನೋಡಿದಳು. ಫಲವಾರಗಳ ಪರಿಮಳ ಆಕೆಯ ಮೂಗಿಗೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಗುಹಾರದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ. ಅವುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಕಷ್ಟ ಅಡಮಾಡಿದ್ದ ತಂದೆ ತನಕುಗಳು

ಆಕೆಗೆ ಸ್ವಿಯಾದುದು ಕೇಳಿ ದುಃಖ. ಈ ಸರಸಿನಿಗೆ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಆದಳು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಮಂದಮತಿ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದು ಆಕೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ. ಆಕೆ ತನ್ನ ಸಿಕ್ಕೋಲು ತೆಗೆದಳು. ಅದರ ಮಂದಮತಿ ಆಕೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಆಕಾಶಮಾರ್ಗ ಹಿಡಿದ.

ಸಾಗರರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಕಂಡು ರಾಜನು ಅಸಂದಭವನಾಗಿ ತನ್ನ ಮುದುನೆಯಾಗುವಂತೆ ಆಕೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ.

“ಓ, ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಆಗುವೆನು. ಆದರೆ ನನ್ನ ದೊಂದು ಸೇನುವಿದೆ. ನೋಡಲು ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಂದ ಪುಡುಗ ಕುಡಿಯುವ ಮಾಲ ನಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕು” ಎಂದಳು ಆ

ರಾಜಕುಮಾರಿ. 'ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿಸುವೆನು' ಎಂದಳು. ಮಂದಮತಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು, ಕುದಿಯುವ ಹಾಲಿನ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವಂತೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದಳು. ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕರೆ ಕಡಿಸುವೆನೆಂದು ಹದರಿಸಿ ಹಾಕಿದಳು.

ಮಂದಮತಿ ಖಿನ್ನನಾದಳು. ಗೂನು ಕುದುರೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಗೋಳು ಹೇಳಿಕೊಂಡಳು. "ನೀನೇನು ಭಯಪಡಬೇಡ. ಸರಿ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳು, ಮಿಕ್ಕ ವಿಷಯ ನಾನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಮರ್ಯಾದೆ ಹೇಳಿತು ಕುದುರೆ.

ಮಂದಮತಿ ಕುದಿಯುವ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಲು ತಕ್ಕ ಓದ ತೆಗೆಳಾದಳು. ದೂಡ್ಡ ಗಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಸುರಿದು, ರಾಜಕುಮಾರಿ.

ಗಂಗಾಳದ ಕೆಳಗೆ ಸೌದೆ ಇಟ್ಟು ಉರಿಸಿ ಹಾಲು ಕತಕತ ಕುದಿಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದಳು. ಆದರಲ್ಲಿ ಇಳಿಯಲು ಮಂದಮತಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆತಂದಳು.

ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗೂನು ಕುದುರೆ ಯಾಗೂ ತಿಳಿದುದಂತೆ ಹಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಉಸಿರು ಹಿಡಿದು, ಅದರ ಗಾಳಿಗೆ ಕುದಿಯುವ ಹಾಲು ಮಂದಮತಿ ತಣಗಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

ಮಂದಮತಿ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಬೆರಳೆತ್ತು "ಆರಿಸಿದ್ದು, ಎಷ್ಟು ತಣಗಿದೆ!" ಎಂದಳು.

ರಾಜಭವನ ಗಂಗಾಳದ ಕೆಳಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸೌದೆ ಹಾಕಿ ಉರಿಸಿದಳು. ರಾಜನು ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಮಂದಮತಿ ಗಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ಸಲಸಲನೆಂದು ಕುದಿಯುವ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಜಲಕವಾಡಿದಳು.

"ನಿನ್ನ ನೇಮ ತೀರಿತು. ಇನ್ನು ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗ ಬಹುದಲ್ಲ!" ಎಂದು ಸಾಗರ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ರಾಜನು ಕೇಳಿದಳು.

"ಅಗತ್ಯವಾಗಿ. ಆದರೆ ನನಗೆ ವಿವಾಹದ ಉದ್ವಿಗ್ನ ಬೇಕು. ಅವು ಇದ್ದ ಹೊರತು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ" ಎಂದಳಾಕೆ. "ದರ್ಜೆಯವರನ್ನು ಕರೆಯುವೆನು. ಕೇಳಿದ ಬಟ್ಟೆ ಹೊಲಿಸಿ ಕೊಡುವೆನು" ಎಂದ ರಾಜ.

"ಹಾಗಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮದುವೆಯ ಪೂಜಾಕಾರ್ಯ ನಮ್ಮ ಆಸ್ಥಾನ ಹತ್ತಿರವಿದೆ. ನಮ್ಮ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲೇ ಕೇಳುವುದು" ಎಂದಳು ಸಾಗರ ರಾಜಕುಮಾರಿ.

ಮತ್ತೆ ಮಂದಮತಿಗೆ ಕೆಲಸವಿತ್ತು. ಚಂದ್ರ
ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ
ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ತರದೇ ಇದ್ದರೆ ತಲೆತೆಗೆ
ಯುವೆನೆಂದು ಹೆದರಿಸಿದ ರಾಜ. ಮಂದಮತಿ
ತನ್ನ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿ, ಗಗನ ಮಾಗ
ವಾಗಿ ಅನೇಕ ದಿನ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದ.
ಕೊನೆಗೆ ಚಂದ್ರಮಂಡಲ ಸೇರಿದ. ಸಾಗರ
ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಕಂಡು, ಅತ
ನಿಂದ ಆಕೆಯ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತಂದನು.

"ಪರಿ ಈಗ ಮದುವೆಯಾಗಲು ನನ್ನ ಅಡ್ಡಿ
ವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಕುಲಾಚಾರದ
ಪ್ರಕಾರ ವರನು ದಿಸಿದಿಸಿ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ಲಾನ
ಮಾಡಿ ಬರಬೇಕು" ಎಂದಳು ಸಾಗರ ರಾಜ
ರಾಜಕುಮಾರಿ ರಾಜನೊಂದಿಗೆ.

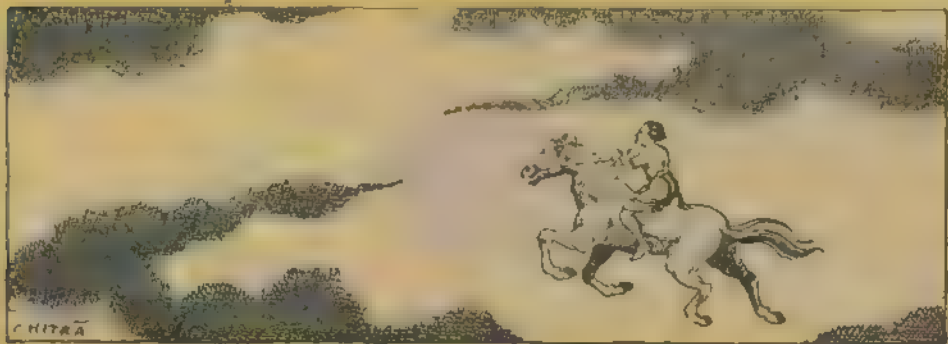
"ನಾನೇ?" ರಾಜ ನಿರ್ಭಾಂತನಾದ.

"ಮಂದಮತಿ ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯ ನೀವು
ಮಾಡಲಾರಿರಾ?" ಪರಿಹಾಸಮಾಡಿದಳು
ಸಾಗರರಾಜಕುಮಾರಿ. ರಾಜನಿಗೆ ರೋಷ
ಬಂತು. ಕೂಡಲೇ ಗಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ಹಾಲು

ಕಾಯಿಸುವಂತೆ ಕೇಳಿದ. ಹಾಲು ಕುದಿಯು.
ತ್ತಿರುವಾಗ ರಾಜಅದರಲ್ಲಿ ಬೆರಳಿಟ್ಟು, ಸರಸೆ
ಹಿಂದಕ್ಕೆಳೆದುಕೊಂಡು 'ಅಯ್ಯೋ, ಅಪ್ಪಾ'
ಎಂದು ಪೇಚಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಆಗ
ರಾಜಕುಮಾರಿ "ಮಂದಮತಿ ನಿಮ್ಮ ಸಾಗೆ
ಗೇಟಾದಿದನೇ? ಇನ್ನೂ ಬೆಂಕಿ ಹಾಕಿ ನಂದ.
ನಗುತ್ತಾ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಇಳಿದ" ಎಂದಳು.
ರಾಜನಿಗೆ ಪೌರಾಣ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಏನು ಕುರಿ
ಕುದಿಯುತ್ತಾ ಹಾಲಿನ ಗಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ಧುಮಿ
ಕಿದ. ರಾಜನ ಕಣ್ಣು ಮುಗಿಯಿತು.

ಆಗ ಸಾಗರರಾಜಕುಮಾರಿ ಮಂದಮತಿ
ಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವೆನೆಂದಳು. ಅದೇ
ಮುಷೂತಕ್ಕೆ ಮಂದಮತಿಯನ್ನು ಮದುವೆ
ಮಗನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ಅತನಿಗೂ ಸಾಗ
ರಾಜಕುಮಾರಿಗೂ ನಿವಾಹವಾಯಿತು.

ಆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮಂದಮತಿ ರಾಜನಾದನು.
ಅತನ ಅದ್ವೈತ ಪ್ರತಿಗಳಿಗೆ ಹಿಡಿಸಿತು. ಪ್ರಜೆ
ಗಳು ತಮ್ಮ ರಾಜನನ್ನು ಎಂದೂ ಮಂದಮತಿ
ಎಂದು ಕರೆದುದಿಲ್ಲ.

ಕುಕ್ಕುಕೂ

ಕುಕ್ಕುಕೂ ಕುಕ್ಕುಕೂ
ಕೂಗೋ ಕುಕ್ಕುಟ,
ನಿನ್ನಯ ಜೀವನವುಂಟು
ಬಲು ಚೂಕ್ಕುಟ!
ಬೆಳಗಿನಲ್ಲಿದ್ದು ಕೂಗುವುದು ಪರಿಪಾತ
ಬಡಬಗ್ಗಿಗೆ ನಿಂದು ನಸುಕಿನಲೆ ಘಂಟಾ
ಕಸಕೆಸದ ಕಾಳುಗಳನಾರಿಸುವಿ ಕುಟಕುಟ
ನಿನ್ನ ಅನ್ನವ ನೀನೇ ಹುಡುಕುವ ಹಟ
ಇದು ನಿನ್ನಗೆ ಒಲೆ ಪಂಚಾಂಗದ ಲಾಠಿ
ಕಂಡದ್ದು ತಿಂದು ನೀ ತಂದಿರೋಲು ಮಾಟ
ಮನುಷ್ಯರನು ಕಾಡುವಾ ಹುಳುಗಳಾಕಾಟ
ಅದಕೆ ಯಮನಾಗುವುದು ನಿನ್ನ ಕೂಟ
ಹರುಷದಿಂದಾದುತ್ತಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಆ...
ರತಿಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದ ಸಿದ್ಧಿ ಹತ್ತಿಂ...
ಬಡಜನಕೆ ನಿನ್ನ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಬಲು ಇಷ್ಟ
ಬಾಲಕನು ಬಯಸುವುದು ನಿನ್ನ ಒಡನಾಟ
ಹುಂಜ-ಹುಂಜವ ಪಂಥ ವೀರ ಕಾಡಾಟ
ಮಾಂಸ ತಿಂಬವಿಂದ ನಿನ್ನಗುಂಟು ಕಾಟ
ಸಾಧು ಕೋಳಿಯೆ ನಿನ್ನ ಕೊಲುವರಕಟ!

—ಭೂಪಾಲ, ವಸವಾಡೆ

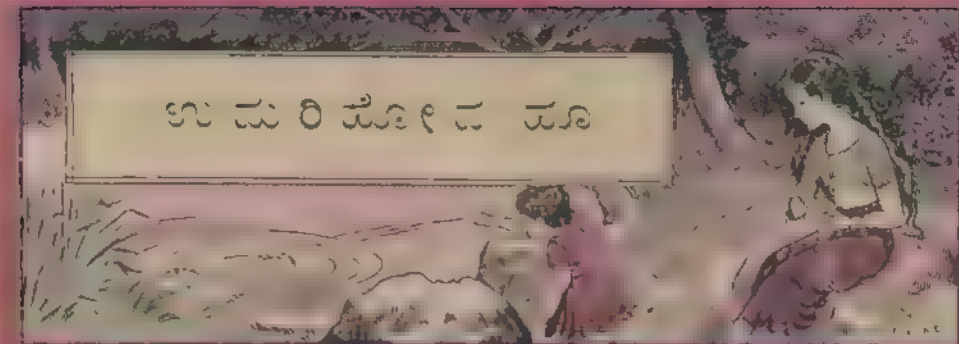
ಕೋಳಿ

ಕೋಕೋ ಕೋಳಿ, ಕೂಗಿತು ಕೋಳಿ
ಬೀಸಿತು ಮೂಡಣ ತಂಪಿನ ಗಾಳಿ
ಕತ್ತಲೆ ಕಾಳಿ ಹೋದಳು ಏಳಿ
ಅಲಸದೆ ಅಂಜದೆ ಧೈರ್ಯವ ತಾಳಿ
ಮೂಡಣ ದಿಕ್ಕು ಸೂರ್ಯನಿಗಕ್ಕು
ಬಗೆಬಗೆ ಬಣ್ಣ ಆಯಿತು ದಿಕ್ಕು
ಎದ್ದು ಸೂರ್ಯ, ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯ
ಇರುಳಿನ ಶೌರ್ಯವ ಗೆದ್ದನು ಸೂರ್ಯ
ಎರಿದ ಎರಿದ ಗಗನದ ಮೇಲೆ
ಪ್ರಭೆಯನು ಬೀರಿದ ಧರಣಿಯ ಮೇಲೆ
ಎರುತ ಎರುತ ನಡುನೆತ್ತಿ
ನೋಡಲು ಕೂಡದು ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ
ಏತಕೆ ಸೂರ್ಯನೆ ದಣಿಸುತ್ತಿ?
ಏತಕೆ ಬಿಸಿಲನು ಬೀರುತ್ತಿ?
ಕೋಳಿಯು ಕೂಗಿತು ಸೂರ್ಯಗೆ ಕೇಳಿತು
ಬಿಸಿಲನು ತಳೆದ ಕಡಲಿಗೆ ಇಳಿದ
ಶಾಂತಿಯ ತಳೆದ ಇರುಳನು ಕಳೆದ
ಕೋಕ್ಕೋ ಕೋಳಿ ಕೂಗಿತು ಕೋಳಿ
ಮತ್ತೂ ಬೆಳಗ ಆಯಿತು ಏಳಿ!

—ನಾರಾಯಣಜೋಷಿ ವಿಶ್ವಲ. ಪುತ್ತೂರು.

ಉಮರಿ ಪೋದ ಮೂ

ಮೂರಾಣಾ ಪ್ರತಾಪ ಅಂತ್ಯದ್ದ ಕಾ-
ವದು. ಅಕ್ಕರ ಬಾಡಷಹನು ನಮಗೆ ಚಕ್ರ-
ವರ್ತಿ ಯಾದ್ದ. ನಾನುಂತರಲ್ಲರೂ ಚಕ್ರ-
ವರ್ತಿಗೆ ತೋರಿದರು. ಪ್ರತಾಪನು ಮಾತ್ರ
ಅನಿಗೆ ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅಕ್ಕರನು ಕೇಳಿ-
ದನು. ರಾಣಾನೂ ಹಟತೊಟ್ಟ. ಅತನಿಗೆ
ಆಸೇಕ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದ. ಆದರೂ
ರಾಣಾ ಜಗ್ಗಲಿಲ್ಲ.

ರಾಣಾನನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ತನ್ನ
ಆಳಿನ ಸಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕೆಂದು ಅಕ್ಕರನು
ಸೂತೊಟ್ಟ. ಪ್ರತಾಪನಿಗೆ ಪ್ರಾತಂತ್ರ ಜ್ಞಾಲೆ
ಮುಕ್ತಪ್ಪು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಅಕ್ಕರನು
ಪ್ರತಾಪನನ್ನು ಆಡವಿಯುಪಾಲು ಮಾಡಿದ.

ತನ್ನೊಬ್ಬನ ಪ್ರಾಣವಾಗಿದ್ದರೆ ರಾಣಾಲೆಕ್ಕ
ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನೊಬ್ಬನೇ ಮಾಡದಿ.
ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಕೂಡ ಕ್ಷಮೆಪಡಬೇಕಾಯಿತಲ್ಲಾ.
ಎಂದು ಆತ ಬಹು ಚಿಂತಿಸಿದ. 'ಚಕ್ರ-
ವರ್ತಿಯ ಕಿಕ್ಕಿಲಗೆ ಸೇವಕನಾಗಿರಬೇ. ಇಲ್ಲ
ಆಡವಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ'

ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯಿಂದ ರಾಣಾನ ಮನಸ್ಸು
ಉದ್ವಿಗ್ನವಾಯಿತು. ಎರಡನೇ ಮಾರ್ಗವೇ
ಉತ್ತಮನೆಂದು ಆತನಿಗೆ ತೋರಿತು. ರಾಣಾ
ಪ್ರತಾಪನಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ, ಆತನ ಸಹ
ಸುಗುಣಾಂಬಿ, ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷದ ಕುವರಿ
ಚಂಪಾವತಿ, ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಕುಮಾರ
ಸುಂದರಸಿಂಗ್ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಈ ಮಾರ್ಗವೇ
ಉತ್ತಮನೆಂದು ತೋರಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ
ರಾಣಾ ಕುಟುಂಬ ಸಮೇತವಾಗಿ ಆಡವಿಯಲ್ಲಿ
ಅಜ್ಞಾತವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರೂ ಆಡವಿಯಲ್ಲಿ ಆಡಿಕೊಳ್ಳು-
ವರು. ಚಂಪಾವತಿ ಹೂನಾಲೆ ಪೋರಿಸಿ
ತನ್ನ ಸಕ್ಕಿರಳಿಗೆ ಹಾಕಿ ಆನಂದಿಸುವಳು.
ಒಂದು ದಿನ ಸುಂದರಸಿಂಗ್ ಹಸಿವಿನ ಬಾಧೆ
ತಾಳಲಾರದೆ ಅಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಆಗ
"ಚಂಪಾವತಿ" ತನ್ನ, ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೇ
ಅಂತ್ಯದೇನವ್ವಾ" ಎಂದು ನಗುವಾಸಮಾಡಿ
ಮನೆಯೊಳಗೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋದಳು.
ಇದನ್ನು ಕಂಡವರೂ ರಾಣಾ ಬಲಸಲಿಲ್ಲ!

ಮಾಲಿನ ಪೊಟ್ಟಿ ಹಾಗೇ ಇಳಿದಿದೆ. ಅವನ್ನು
ಆತನಿಗೆ ಬಡಿಸುವೆನು. ಆತನು ಒರುವಕ್ಕರಲ್ಲಿ
ನಮಗಾಗಿ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಸೊಪ್ಪು
ತಂದು ಭಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿಸುವೆನು" ಎಂದಳು.

ರಾಣಾ ಪ್ರತಾಪನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ
ಅಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ನೀರು ಮಿಡಿಯಿತು.

ಇನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಹ್ಯಾಡ್ಕುಣಿ
ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಚಾಪೆ ಹಾಸಿದಳು
ತೊರಾವಳಿ. ಆತನು ಕುಳಿತುಕೊಂಡ
ಕೂದಲೇ, ಮನೆ ಹಾಕಿ ಕಟ್ಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟು
ಪೊಟ್ಟಿ ಬಡಿಸಿದಳು. ಅಟ್ಟಿ ಹಾಕಿದಳು. ಅ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಂದ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದನು.
"ಹ್ಯಾಡ್ಕುಣಿ, ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಸಿಸುವವರು
ಹಾಕಿ, ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಸಲು
ಸಾಧ್ಯವಾಗದಾಯಿತು. 'ಕುಸುಬೇಕು'
ಎಂದರೆ ಚಂಪಾವತಿ ಬಹು ವಿಸಯವಿಂದ.

"ಹಾಯ್, ಹಾಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಡ. ಇಷ್ಟು
ಕ್ಷಮಿಸುವ ಉದವನ್ನು ನನ್ನ ಜೀವ
ಮಾಳವರೇ ತಿನ್ನುತ್ತಿರುವೆಂದರೆ ನಂಬು
ವಾಗಿ ಬಹುಕಾಲ ಬಾಳು ತಾಯಿ" ಎಂದು
ಕಿರೀವಾದ ಮಾಡಿ ಹೊರಟುಹೋದ ಅ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣ.

ಈ ವಿಷಯ ತಂದೆಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಓಡಿದಳು
ಚಂಪಾವತಿ. ಅದರ ಬಲಹೀನತೆ ಯಿಂದ
ನಮದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದಳು.
ಬಾಯಿಂದ ಮಾತೇ ಹೊರಡದಾಯಿತು.

ರಾಣಾ ಬಂದು ನೋಡಿದ. ಸುಗುಣ
ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಳೆ. ತಳಮಳಪಟ್ಟ
ಪ್ರತಾಪ್. ಆತನ ಮನಸ್ಸು ಅಧೀರವಾಗ
ತೊಡಗಿತು. "ಸುಗುಣಾ, ದಯಾಶೀಲ ಬಾದ
ಷಹನು ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಹೇಳಿ
ಕಳುಹಿಸಿದಾನೆ" ಎಂದ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿ ಸ್ವಲ್ಪ
ವಾಯಿತು. 'ಬಾದಷಹನ ಮನಸ್ಸು ರೇಗಿ ಇರ
ಬೇಕು' ಎಂದ ರಾಣಿ ನನಸಿಟ್ಟನವಿಂದ.

ಕಂಪಿಸುತ್ತಿರುವ ಕುಟಿಗಳಿಂದ, ನಡುಗು
ತ್ತಿರುವ ಕಿರೀವರಿಂದ ಚಂಪಾವತಿ ಗಬಕ್ಕನೆ
ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದ ಏಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಳು.
ಅದರ ಬಲಹೀನತೆಯಿಂದ ಹಾಗೆ ಏಳಲಾರದೆ
ಬಿದ್ದುಹೋದಳು. "ಅಪ್ಪಾಜಿ, ಬಾದಷಹನ

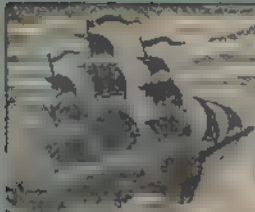
దయే ఇందిగే తిళియితే నినుగే? నాళే
 తన్న ఆనానదల్లె లున్నత వదలియన్న
 కేడతానే నాళిడ్డు మత్తే గులామ
 నన్నాగి మాడుత్తానే. ఇదు నినుగే
 క్కొమ్మి? రజపుతవంశద పొరువ
 ముగ్గుకాలాగ బేకే? వంశగోరవన్న
 నార మాడువరా ఆనా జే? మల్లెలూ
 గుండ్లవల్లె రాణాన మళ్ళలు అంబ
 ముగళిందు నావ వాడవకుసిగే తోలసి
 కేడల్లెదే. ఇందు నం ఎంబ బి
 యల్లి రాణా బిడ్డనేందరే నాటికే
 గణదనే? ఇందు ఆనోర వారాగ
 నుడిదు జాసిగేయ మేలే నోరగి
 జోడలు.

బిక్కి బిక్కి ఆత్త రాణా. "ఆమ్మా
 అంబ, ఆశకు వేయి కాయ క్క రాణా
 ఒడంబడువుదిల్ల. నంబు తాయ. నిన్న
 బాధే నోడలారదే హాగే నుడిదే.
 నిక్కింతేయారిరు" ఎండ. కేడలే

జంబావతి సంప్రకలాగి, తాత్వతవాగి
 కణా ముడ్డదలు.

అప్పురల్లి వేరేరగినింద "సిజ. సిజ"
 ఎంబ మాతుగళు కేళివవు. రాణా
 కింతియిగి నోడెద. తమ్మ మనేగే ఆశవి
 యాగి ఒంటిద బ్రాహ్మ మిక్కి ఒంటి
 ద్దానే రాణాన క్కేయన్న పడివ. కేడ
 ఆ బ్రాహ్మ జంబావతియన్న నోడ
 కంటిసి ముంసుర్, "రాణా, వసిత్రవాద
 ఈ పుష్పర లుదురి యోగలు ముఖానా
 నానే కారా! ఇననే ఆక్కర. ఈకేయ
 వేదరు సువనా కరగల్లి జరిత్రేయ
 న్నది బిట్టిద. నినగాగల్లె, ననగాగల్లె
 ఇదిక్కింతలూ బేరేను బేరే" ఈ జంబా
 వతియ సమక్షమదల్లి, దేవర సాక్షయగా
 నుడియుక్తిరువను ఇన్నముంద నుం
 రల్ల యాన సిధవాద హగేతన కేడద.
 ఇందు, అక్కరను రాణానన్న ప్రీతియింద
 ఆలింగిసిద.

ವರ್ತಕನ ಮಗ

ಗಾಂವಾರದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಜೀವಗುಪ್ತನೆಂಬ ಛಾತಿ ವರ್ತಕನಿದ್ದ. ಅತನು ಸಮುದ್ರ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಕೋಲ್ಯಾಂತರ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಿದ.

ಗುಪ್ತನಿಗೆ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗ. ಅವನ ಹೆಸರು ಕೀರ್ತಿಸಾಗರ. ಹುಡುಗ ರೂಪಲಾವಣ್ಯಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಧೈರ್ಯ ಸಾಹಸ, ಬುದ್ಧಿಚಾತುರ್ಯಗಳಿಗೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ. ಮೇಲಾಗಿ ಕರುಣಾಳು. ಕೀರ್ತಿಸಾಗರನು ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವನಾಗುವಲ್ಲಿಗೆ ಗುಪ್ತನಿಗೆ ವಾರ್ಷಿಕ ಬಂತು. ಆ ಕಾರಣ ಗುಪ್ತನು ಮಗನನ್ನು ಕರೆದು ವಹಿವಾಟನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಗನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ.

ಒಂದು ದಿನ ಕೀರ್ತಿಸಾಗರನು ಸಮುದ್ರ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಬರಲು ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಒಗೆಬಗೆಯ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಹಡಗುಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಲಾಯಿತು. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಪರಿವಾರ ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿತು.

ಹೀಗೇ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ರೇವು ಸಿಕ್ಕಿತು. ಹಡಗುಗಳನ್ನು ಆ ರೇವಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ, ವಿಶಾಲವಾದ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಪೇರಾಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿದರು. ಪರಿವಾರವೆಲ್ಲಾ ಆಯಾಸ್ಕಗೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ಆ ಪೇರಾಳಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಕೀರ್ತಿಸಾಗರನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಿದ್ಧ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೇ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಾ ಮಲಗಿರಲು ಕೀರ್ತಿಸಾಗರನಿಗೆ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಅರ್ಥನಾದ ಕೇಳಿತು.

ಅವನು ತಿಳಿಯಲು ಕೌತುಕವಿಂದ ಕೀರ್ತಿಸಾಗರನು ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸಿದ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ. ಅದೊಂದು ಅಡವಿ. ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ದೈತ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಅವನ ಹೃದಯ ಕರಗಿ ನೀರಾಯಿತು. ಕೆಲವಾರು ವರ್ತಕರು ಕೆಲವರನ್ನು ಚಾಟಿಗಳಿಂದ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಜನರು ಬೇರೇನೂ ಮಾಡಲಾರದೆ ಗೋಳೋ ಎಂದು ಅಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೀರ್ತಿಸಾಗರನು ಅವರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ

“ಅವರನ್ನು ಹೊಡೆದುಬೀಡಿ. ಸಿಡ್ಲಿಸಿರಿ. ಅವರೇನು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ?” ಎಂದು ಗದರಿಸಿದ. ಅವರನ್ನು ಕುಳಿತು “ತಪ್ಪುಗಿದ್ದು ಏನಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲ, ಸಿನಗೇಕೆ ನಮ್ಮ ಗೂಡವೆ? ಹೋಗು, ಹೋಗು. ಅವರು ಗುಲಾಮರು. ಹಣ ಸುಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹವರ ವ್ಯಾಸಾರಮಾಡುವುದೇ ನಮ್ಮ ಕಸಬು. ನಾವು ಶೇಕದಂತೆ ಪಡೆಯುವುದರ ಹೊದೆಯು ತ್ರೇಪೆ ಅಷ್ಟೇ” ಎಂದರು. ಆ ವರ್ತಕರು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿ.

ಅಗ ಕೀರ್ತಿಸಾಗರನು “ಹಿ, ಹಾಗೋ. ನೀವು ಗುಲಾಮರ ವ್ಯಾಸಾರಗೋ! ಜೊಗು ಸಾಗಿದೆ. ನಾನು ಇವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಬಿಲಿ ಹೇಳಿ. ನಿಮಗೆಷ್ಟು ಲಾಭ ಬೇಕೋ ಹೇಳಿ” ಎಂದ. ಅವರು ಬಿಲಿ ಹೇಳಿದರು.

ಆ ವರ್ತಕರು ಎದುರಿದವು ಹದ ಕೆತ್ತು ಗುಲಾಮರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಾಧಕವೆಂದು ಕರೆಯುವುದು. ವರ್ತಕರನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಪಾಲು ಹಾಕಿದ ಪಾಕರ. ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ವೇಸರು. ಉರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅವರವರ ಸಂಸ್ಥೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದ. ಅವರವರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಕೀರ್ತಿಸಾಗರನನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದರು.

ವಿಷಾಗಗೆ ಕೊಂಡಿರುವ ಗುಲಾಮರಲ್ಲಾ ಅವರವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟ ಸುಂದರಿ ಸಾವಿರ ಬಿಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಉಳಿದರು. ಕುಲಕೃಷ್ಣ

ಗಳಿಗೆ ಆ ಸುಂದರಾಂಗಿ ಹೀಗೆ ಜವಾಬು ಕೊಟ್ಟಳು: “ನಾನು ಉತ್ಕಲ ವೇಶದ ರಾಜ ಪುತ್ರಿ. ಈಕೆ ನನ್ನ ದಾದಿ. ನಾವು ವೇಶಾಲಯ ವ್ಯವಹಾರ. ಆ ವರ್ತಕರು ನನಗೆ ನನ್ನ ಹಿಡಿದು ತಂದರು”

ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯದ ವೇಶ ತುಂಬಾ ದೂರ. ಅದುದರಿಂದ ವಾಗರಸೂಯಗೆ ಗಾಂಧಾರ ವೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಆಕೆಯು ರೂಪ ಸ್ವಾತಿ ಸಿದರು. ಅವರನ್ನು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಕೊಂಡು ತನ್ನ ವೇಶದಕಡೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದ.

ಮನೆ ತಲುಪಿದಾಗ ಕುಬೇರಗುಪ್ತನು ಅಕುರದಿಂದ ಮಗನನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವುದು. ಆತನು ನಾಳೆ ಕುಬೇರಬೇಕೆಂದು ಅಗೆ ನೋಡಿದ ನು. ಆದರೆ ವಾಗರನು ಅತನಿಗೆ

ಮುಂದುವರಿದು, ಆ ಕೂಡ ಕೂಡಲೇ ರೋಷ ಬಂತು ಸಾಗರನಿಗೆ. ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದವನು ಮತ್ತು ಮುದುಕಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟು ಹೋದ. ಮಗನು ನಿರ್ದೋಷ ಎಂದು ತಿಳಿದು, ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಕರೆಸಿಕೊಂಡ ಗುಪ್ತ.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ರೋಷ ಬಂತು ಸಾಗರನಿಗೆ. ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದವನು ಮತ್ತು ಮುದುಕಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟು ಹೋದ. ಮಗನು ನಿರ್ದೋಷ ಎಂದು ತಿಳಿದು, ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಕರೆಸಿಕೊಂಡ ಗುಪ್ತ.

“ಮಗೂ, ಅದಷ್ಟು ಆಗಿಹೋಯಿತು. ಮತ್ತೆ ಇದೇ ಆಗಬಾರದು” ಎಂದು ಮಗನು ನುಡಿದು.

ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳಿ ಧನ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು” ಎಂದು ಮಗನನ್ನು ತಾನೇ ಸಮುದ್ರದ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ. ಅಲ್ಲಿ ಸಿಪ್ಪೆ ಹಾಕಿದ್ದ ವಡಗೊಂದನ್ನು ಕೊಂಡು, ಸಾಗರನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು. “ನೀನು ಈ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀಯೆ” ಎಂದು ಮಗನು ಹೇಳಿದನು. “ನೀನು ಈ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀಯೆ” ಎಂದು ಮಗನು ಹೇಳಿದನು.

“ಇದೇನು” ಎಂದು ಸಾಗರನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ.

“ನೀನು ಈ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀಯೆ” ಎಂದು ಮಗನು ಹೇಳಿದನು. “ನೀನು ಈ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀಯೆ” ಎಂದು ಮಗನು ಹೇಳಿದನು.

ಕೀರ್ತಿಸಾಗರ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದ. ಕೆಲ ದಿನಗಳ ನಂತರ ಈ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಕೇಳಿದನು. “ನೀನು ಈ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀಯೆ” ಎಂದು ಮಗನು ಹೇಳಿದನು. “ನೀನು ಈ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀಯೆ” ಎಂದು ಮಗನು ಹೇಳಿದನು.

“ನೀನು ಈ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀಯೆ” ಎಂದು ಮಗನು ಹೇಳಿದನು. “ನೀನು ಈ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀಯೆ” ಎಂದು ಮಗನು ಹೇಳಿದನು.

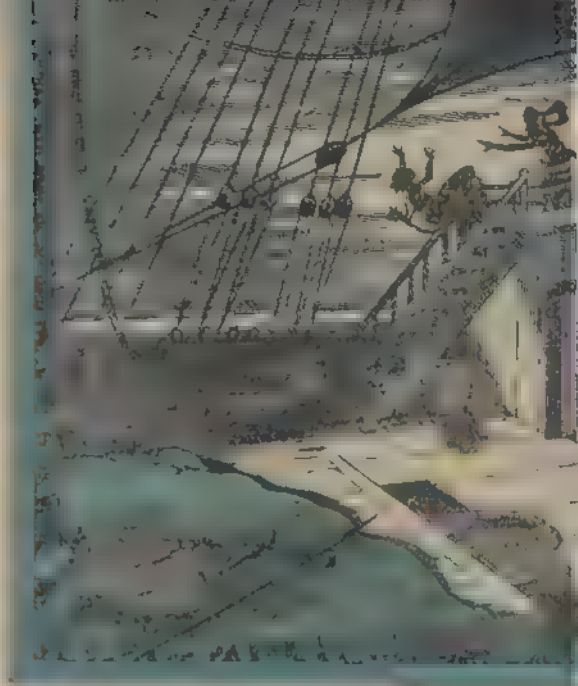
ಹೀಗೇಕೆ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿರುವೆ? ಅಕೆಯನ್ನು
ನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟಿರುವೆ? ಹೇಳು, ದ್ವೇಷಿ. ನಿಜ
ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ತಲೆ ಕಡಿಸುವೆನು
ಹುಷಾರ್” ಎಂದು ಹೂಂಕರಿಸಿದ.

ರಾಜನ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಅದು ಉಕ್ಕಲ
ದೇಶವೆಂದು ಸಾಗರನು ಅರಿತು ಕೊಂಡ.
ಯುಕ್ತವಂತನಾದ ಸಾಗರನು ರಾಜನನ್ನು
ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಿ, ತನ್ನ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ
ತಿಳಿಸಿದ.

ಅಂತರಂಗವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದವನು ಕೇಳಿ
ರಾಜನು ಸಂತುಷ್ಟನಾದ ಭರವಸೆ ಮಾಡಿದ. ಕೂಡಲೆ
ಸಾಗರನು ಬಂಧನವು ನಿರ್ಮೂಲನವಾಗಿ,
ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ನಂತರ ಸಮಸ್ತ
ಮರ್ಯಾದೆಗಳಿಂದ ಸತ್ತರಿಸಿದ.

ಸಾಗರನ ಈ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಉಕ್ಕಲ
ರಾಜನು ನಂತ್ರ ನಮೂನೆ ಮರಾದ
ದೊಂದಿಗೆ ಗಾಂಧಾರ ದೇಶಕ್ಕೆ ಪ್ರಬಲವಾಗಿ
ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಉಕ್ಕಲ ರಾಜನು ತನ್ನ ಮನಗ
ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಮಹಿಮಾಪುಷ್ಪವು
ಯುಕ್ತವಾದ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತವಾದ
ರಾಜನನ್ನು ಅಪ್ಪಣಿಸಿದನು. ಅಂತರಂಗ
ರೇಖೆಯಿಂದ ಭಾವಗತನಾದನು.

ಈ ರಾಜನು ಮಹಾದ್ವಾರದ ಮಹಿಮೆ
ಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡ. ಸಾಗರನು
ಸಂತೋಷ. ಸಾಗರನು ಸಾಗರನು
ಎಂದ ರಾಜನು ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಸಮಾ
ಸಿದ ಮಹಿಮೆಯು

ತನ್ನ ಅಪರಾಧವನ್ನು ನೋಡು ನಂಬಿಕೆ
ಬಿಟ್ಟು. ಕೂಡಲೆ ಉಕ್ಕಲ ದೇಶದ ರಾಜ.
ಎಂದು ಕಡೆಯವರೂ ಉಕ್ಕಲ ದೇಶಕ್ಕೆ
ಹೋಗಲು ಹಡಗು ಹತ್ತಿದರು.

ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕೇರವನು ಕೇರವಿ
ದೇಶದ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ. ಈ
ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೇರವನು ಮುಂದೆ ತನ್ನ
ಮಾತು ಸಾಗರನು ದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅತನಿಗೆ
ಕೊಡಲು. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು
ಕೇರವನು ಯಾವುದೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ನೋಡಿ
ನಲ್ಲಿ ತಳೆಬಿಟ್ಟ. ಜಿಳೆಗಾಡ ನಂತರ ಸಾಗರನು
ಹುಡುಗನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವ. ಮಹಿಮೆ ಗೊತ್ತಾ
ಮಿತು. ಎಲ್ಲರ ಮುಖಗಳೂ ಪೆಚ್ಚಾದವು.
ತನ್ನ ಮಹಿಮೆಯಾದವು ನೋಡು? ಮಹಿಮೆ

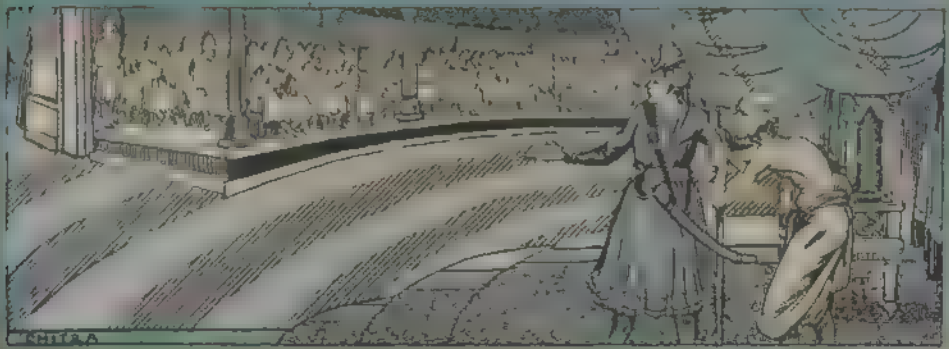
ಸಿಂಹಾಸನದಿಂದಿಳಿದು ಆ ಮುಂದುಕನಿಗೆ, ನನಗೆ ಕರುಣಿಸಿರುವೆ. ನಾನು ಕೇಳದೆಯೇ ಸಕಲ ಮಾರ್ಯಾದೆಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿರಿಸಿಕೊಂಡ.

ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಸಭಿಕರಿಗೆ ಇದರ ಅರ್ಥ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಬಿಕ್ಕಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಸಾಗರನು ಉತ್ಕಲ ದೇಶದ ಭೂವಲಿವನ್ನು ತರಿಸಿ ಗೋಡೆಗೆ ಸೇಮವಾಕಿ ಸಿದ. ಆ ಮುಂದುಕನ ಕರ್ತೃತ್ವವಾಗಿ "ಅಯ್ಯಾ ನಿನ್ನ ಉಪಕಾರ ಮಹತ್ವ. ಇದೇ ಉತ್ಕಲ ದೇಶದ ಭೂವಲಿ. ದೈವಕೃಪೆಯಿಂದ ನಾನು ಈಗ ಈ ದೇಶದ ಅಧಿಪತಿ. ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದ ಅರ್ಧ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಗುರುತು ಹಾಕಿ ತೋರಿಸು. ಈಗಲೇ ನಿನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ.

ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಮುಂದುಕನು ಗಳಗನನೆ ಅನಂದ ಬಾಷ್ಪ ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಸಾಗರನ ಕಿಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು "ಸಾಗರ, ನೀನು ಗುಣವಾಗರನೇ ಸರಿ. ನನಗೇಕೆ ಈ ರಾಜ್ಯ? ನಿನಗೆ ನೆನಪಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲಿವೋ ನಾನರಿಯೆ. ಸಾವಿರ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯೆಂಬ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಅಂದೇ

ಅಮೃತವನ್ನೂ ಸಂಪಾದಿಸಿರುವೆ. ಸಾವಿರವಾಗಿ ಮಹಾ ದೇವರು ವಸಂತ. ಅಂದು ನೀನು ಗುಲಾಮ ಗಿರಿಯಿಂದ ಪಾರು ಮಾಡಿದವರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಬಿಟ್ಟು ನಮಗಕಷ್ಟ ಒದಗಿತೆಂದು ತಿಳಿದು ತುಸವಾದರೂ ನಿನ್ನ ಮನವನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು, ನಿನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆತಂದೆ. ನೀನು ರಾಜನಾದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಅರ್ಜುನನಾದ ಮಾತಿ ಕೇಳಿಗಳು ಬಂದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಕೇಳಿತ್ತು ನಾನೇ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಏನು ಮಾಡಲಿ? ಹೇಳು ತಂದೆ!" ಎಂದ.

ಆಗ ಸಾಗರನು ಆ ಮುಂದುಕನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಸಭಿಕರಿಗೆ ವಿವರಿಸಿ ಕೇಳಿದ. ಅವರೆಲ್ಲಾ ಅಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡರು. 'ಗುಲಾಮನಾದರೇನು! ಕೈಗೆ ಬಂದ ಅರ್ಧರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಆ ಮುಂದುಕ ಎಂತಹ ಶ್ಯಾಗ ಮೂರ್ಖನಾಗಿರಬೇಕು!' ಎಂದು ನೆರೆದಿದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ಆ ಮುಂದುಕನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡರು.

ಘನವೈದ್ಯರು !

ಕೋದಂಡ್ರಾಯರು ರೋಗದಿ ಬಿದ್ದರು.
 ಕುಟುಂಬ ವೈದ್ಯರು ಕೈಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟರು.
 ದೊಡ್ಡ ಡಾಕ್ಟರ್‌ನು ಬರಮಾಡಿದರು.
 'ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರು.
 ಮೂರನೆ ಪಂಡಿತ ಮುಖತರುಗಿಸಿದ
 ಸ್ವೇತಲಿಪ್ಪ ಬಂದು ಕಸವಿಸಿಗೊಳಿಸಿದ
 ಹಕ್ಕಿಮೆ ಬಂದ ನಾಡಿಯ ಹಿಡಿದ
 'ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ಮಾಡಿಸಿ ರೀಡು
 ಸರ್ಜನ್ ದೋರೆಗಳ ಬರಮಾಡಿದರು
 ಆರುಮಂದಿಗಳು ತರ್ಕಮಾಡಿದರು
 ಹೊಸ ಹೆಸರೊಂದು ಸರ್ಜನ್‌ನಿಂದರು
 ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲ ದಿಗಿಲೊಂದಿದರು.
 ದಿಗಿಲನ್ನು ಹರಸುತ ವೀರಣ ವೈದ್ಯ
 ಬಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ 'ಅಯಿತು ವೇದ್ಯ,
 ದಂತ ದೋಷವಿದು' ಎಂದೊಡನಲ್ಲರು,
 ಡೆಂಟಿಸ್ಟ್ ಡಾಕ್ಟರ್ ಕರೆದು ತಂದರು.
 ಎಂಟುಮಂದಿಯೂ ಕೂಡಿ ನೋಡಿ
 'ಮೆದುಳು ಕೆಟ್ಟದೇ ನಿಜ ತ್ವರೆಮಾಡಿ !
 ಎಕ್ಸ್‌ರೇ ಡಾಕ್ಟರು ತತ್ಕ್ಷಣ ಬರಲಿ'
 ಎಂದೊಡನೆ ತರಿಸಿದರು ಟ್ರಾಕ್ಸಿಯಲಿ.
 ಎಕ್ಸ್‌ರೇ ನಿಪುಣರು ರೋಗಿಯ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ
 ಘನವೈದ್ಯರುಗಳ ನೋಡುತೆ ಗುಣಿಸಿ
 'ಒಂದು ಕಡೆಮೆಯಿದೆ—ಲೇಡೀ ಡಾಕ್ಟರು'
 ಎಂದದೆ ತಡ ಅವಳನ್ನು ಕರೆಸಿದರು.
 ಲೇಡೀಡಾಕ್ಟರು ರೋಗಿಯ ಕಂಡಳು,
 ನಾಡಿಯ ಮುಟ್ಟಿ ಮೆಟ್ಟಿಯಿ ಬಿದ್ದಳು !
 ನೋಡಲು ನಾಡಲು ಅಲ್ಲಿನಿತ್ತು ?
 ಯಾವಾಗೋ ಕೈದಾಟಿತ್ತು !!!

—“ರಂಗ”

ನನ್ನ ಬೊಂಬೆ

ಅಣ್ಣನು ತಂದ ಬೊಂಬೆಯ ನೋಡಿ
 ಕುಣಿಯುವೆನು ನಾಕುಣಿಯುವೆನು.
 ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಡಿಗೆ ಹಚ್ಚುವೆನು, ಈ
 ಬೊಂಬೆಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಚ್ಚುವೆನು.
 ಬಣ್ಣದ ಅಂಗಿಯ ಹಾಕುವೆನು, ಈ
 ಬೊಂಬೆಗೆ ಅಂಗಿಯ ಹಾಕುವೆನು.
 ಕಾಲಿಗೆ ಬೂಟ್ಟನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ದಡದಡ
 ಓಡಿಸಿ ಅಡಿಸಿ ನಲಿಸುವೆನು.
 ಕಣ್ಣಿಗೆ ಚಕ್ರವ ಇರಿಸುವೆನು ಈ
 ಬೊಂಬೆಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ತೊಡಿಸುವೆನು
 ಪರಿವಳ ಕುಂಕುಮ ಹಾಕುವೆನು ನಾ
 ಹಣೆಯಲಿ ನಡುವಿಗೆ ಹಾಕುವೆನು.
 ಕಾಲಿಗೆ ಒಯ್ಯುವೆನು ಈ ಬೊಂಬೆಯ
 ಚಲದ ಒಳಗೇ ಇರಿಸುವೆನು.
 ಗೆಳೆಯರಿಗಿಲ್ಲಾ ತೋರಿಸುವೆನು ಉ
 ಲ್ಲಾಸದಿಂ ಕುಣಿದು ಹಾರುವೆನು.
 ಸೆಪ್ಪರಮಾಂಟಿನು ನೆಕ್ಕಿಸುವೆನು ನಾ
 ಕಾಳೇ ಕೊಕ್ಕೊ ಕೂಡಿಸುವೆನು.
 ಸಂತೆಯಲ್ಲಿಯು ಕಾಣಮೆ ನೋಡಿ
 ಇಂಥಾ ಬೊಂಬೆ ಇದೊಂದೇ ನೋಡಿ !
 ಅಂತರಿಕ್ಷದಿಂದೋ ವಿನೋ
 ಅಣ್ಣನು ಕೂಟ ಪರೂಪದ ಬೊಂಬೆ !
 ಮಲಗಿಸುವೆನು ನನ್ನಯ ಜತೆಯಲ್ಲೇ
 ನಿದ್ರೆಯ ಕ್ರಮವನು ಕಲಿಸುವೆನು.
 ತುಂಬಾ ಜೋಗುಳ ಪದಗಳ ಕಲಿತು
 ಪಾಡೀ ತಟ್ಟೀ ಮಲಗಿಸುವೆ.
 ಬೊಂಬೆಗಳಾಡುವ ಕನಸನ್ನು ಕಾಣತ
 ಸುಂದರ ನಿದ್ರೆಯಮಾಡುವೆನು.

—ಬಿ. ಅಹಮ್ಮದ್ ವೈವಳಿಕೆ

ಬಣ್ಣದ ಚಿತ್ರ ಕಥೆ-೩

ಆ ಶಬ್ದ ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿ ರಾಕ್ಷಸನದ್ದೇ. ಆತನು ಘೋರಿಕೆಯಂತೆ ಉಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ, ಅತುರದಿಂದ ಅಡುಗೆಯ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ “ಎಲ್ಲಿ? ಎಲ್ಲಿ? ದುರ್ಮಾರ್ಗ ಮಾನಸ ಎಲ್ಲಿವಾನೆ?” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಕೋಣೆಯಲ್ಲೂ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡ ತೊಡಗಿದ.

ಈ ಗಡಿಯಿಡೆ ನೋಡಿ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ “ಬಾರಯ್ಯಾ ಇಲ್ಲಿ. ಯಾವಾಗಲೂ ಇದೇ ವಾಡು! ಮನುಷ್ಯನೂ ಇಲ್ಲ, ಮಣ್ಣೂ ಇಲ್ಲ” ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನುಡಿಸಿದಳು. ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿ ಅವಳು ಒಡಿಸಿದ್ದನ್ನು ಉಂಡು ಎದ್ದ. ಬಳಿಕ, “ನನ್ನ ಬಂಗಾರದ ಕೋಳಿ ಎಲ್ಲಿ?” ಎಂದು ಕೂಗಿದ.

ಅವಳು ಅಂದವಾದೊಂದು ಹೇಟೆಯನ್ನು ತಂದು ಗಂಡನ ಇದಿರು ಮೇಜೆಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಳು. ಇವೆಲ್ಲಾ ಗಂಗಣ್ಣ ಕಣ್ಣಿನಮೇಲೆ ಕಣ್ಣೆತ್ತು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ. “ಮೊಟ್ಟೆ ಇಡು ಹೂಂ - ಒಂದು,” ಎಂದು ಗದರಿಸಿದ ರಾಕ್ಷಸ. ಆ ಬಂಗಾರು ಹೇಟೆ ಒಂದು ಬಂಗಾರದ ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿತು.

ಬಹಳ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಅವನು ಅಂಕೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾಬಂದ. ಅಂಕೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಲೆಕ್ಕ ತಪ್ಪದಂತೆ ಬಂಗಾರು ಮೊಟ್ಟೆ ಇಡುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು ಆ ಬಂಗಾರು ಕೋಳಿ. ಹೀಗೆ ಆದು ಇಟ್ಟ ಮೊಟ್ಟೆಗಳು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ರಾಶಿಯಾದುವು. ಈ ರಾಶಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಅತ್ಯಾನಂದದಿಂದ ಜ್ವಾಲಾಮುಖನು ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾಗೇ ನಿದ್ರೆಹೋಗಿಬಿಟ್ಟ!

ಆಗ ಗಂಗಣ್ಣ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಎದ್ದ. ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣದಂತೆ ಮೇಜೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ. ಹೇಟೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಹಿಡಿದ!

ಅಲ್ಲಿ ಗಂಗಣ್ಣ ನ ತಾಯಿ ಮಗನಿಗಾಗಿ ದಾರಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಗಂಗಣ್ಣನನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಲೇ ಮೊದಲನಂತೆ ಬಯ್ಯ ತೊಡಗಿದಳು. ಆದರೆ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೋಳಿಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಲೇ ಅವಳ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಮೇರೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಯಿತು. ಆ ಕೋಳಿಯ ಕೈಲಕವನ್ನು ಗಂಗಣ್ಣ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡು ತಿಳಿದಿದ್ದಾನಲ್ಲವೆ?

ಅದರಿಂದ ಬಂಗಾರದ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನಿಡಿಸಿ, ಅವನ್ನು ಮಾರಿ ತಾಯಿಯೂ ಮಗನೂ ಜೀವಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಆದರೆ ಆ ದಿನ ತನ್ನನ್ನು ಆಡಗಿಸಿದ ಅವ್ವರಸಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಮಾತ್ರ ಗಂಗಣ್ಣ ಮರೆಯಲಿಲ್ಲ. ದುಷ್ಟನಾದ ಜ್ವಾಲಾಮುಖನ ಸೀಡೆಯನ್ನು ತೋಲಗಿರುವುದು ಹೇಗೆ?—ಎಂದು ಯಾವಾಗಲೂ ತನ್ನೊಳಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

టెక్స్‌టైల్‌టింగ్ చిత్ర

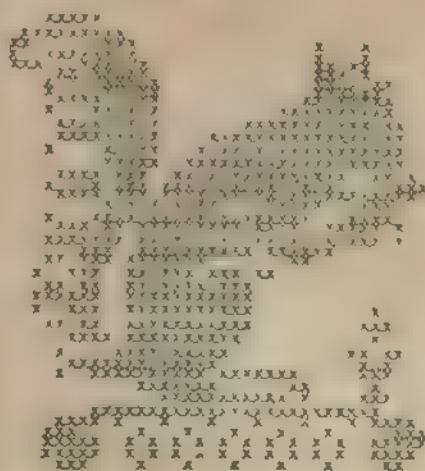
బి. శే. మూర్తి

ఎస్. సుందర్

సి. శివరామ్

మంగేశ్వరి నాథు

ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ :: ಬಹುಮಾನ 10 ರೂ.

1953 ಡಿಸೆಂಬರ್ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಫೋಟೋಗಳ ಮಾದರಿ:

ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಒಂದು ಜತೆ (ಎರಡು) ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಫೋಟೋ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ, ಅಕ್ಟೋಬರ್ 10 ನೇ ತಾರೀಖಿನೊಳಗೆ ನಮಗೆ ಬಂದು ತಲವು ವಂತೆ ಕಳಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ನಂತರ ಬಂದವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಳಾಸ: ಚಂದಮಾನ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದ್ರಾಸು-26.

ನವಂಬರ್ ತಿಂಗಳ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತ

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ: ಹೊರೆ ತುಂಬಿದ ದೋಣಿ

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ: ಹೊರಿಸುವ ಏಣಿ

ಕಳಿಸಿದವರು: ಬಿ. ಕೆ. ಮೂರ್ತಿರಾವ್, ಬೆಂಗಳೂರು

ನವಂಬರ್ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಮೇಲಿನ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಸದರಿ ಬಹುಮಾನದ ಮೊಬಲಗು ರೂ. 10/- ನ್ನು ನವಂಬರ್ ಸಂಚಿಕೆ ಹೊರಟ ಕೂಡಲೇ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಬರುತ್ತದೆ!

ನಿಜಯರವರ

ಚಂದ್ರಹಾರಂ

ವಿಗ್ರಹಕವಿ

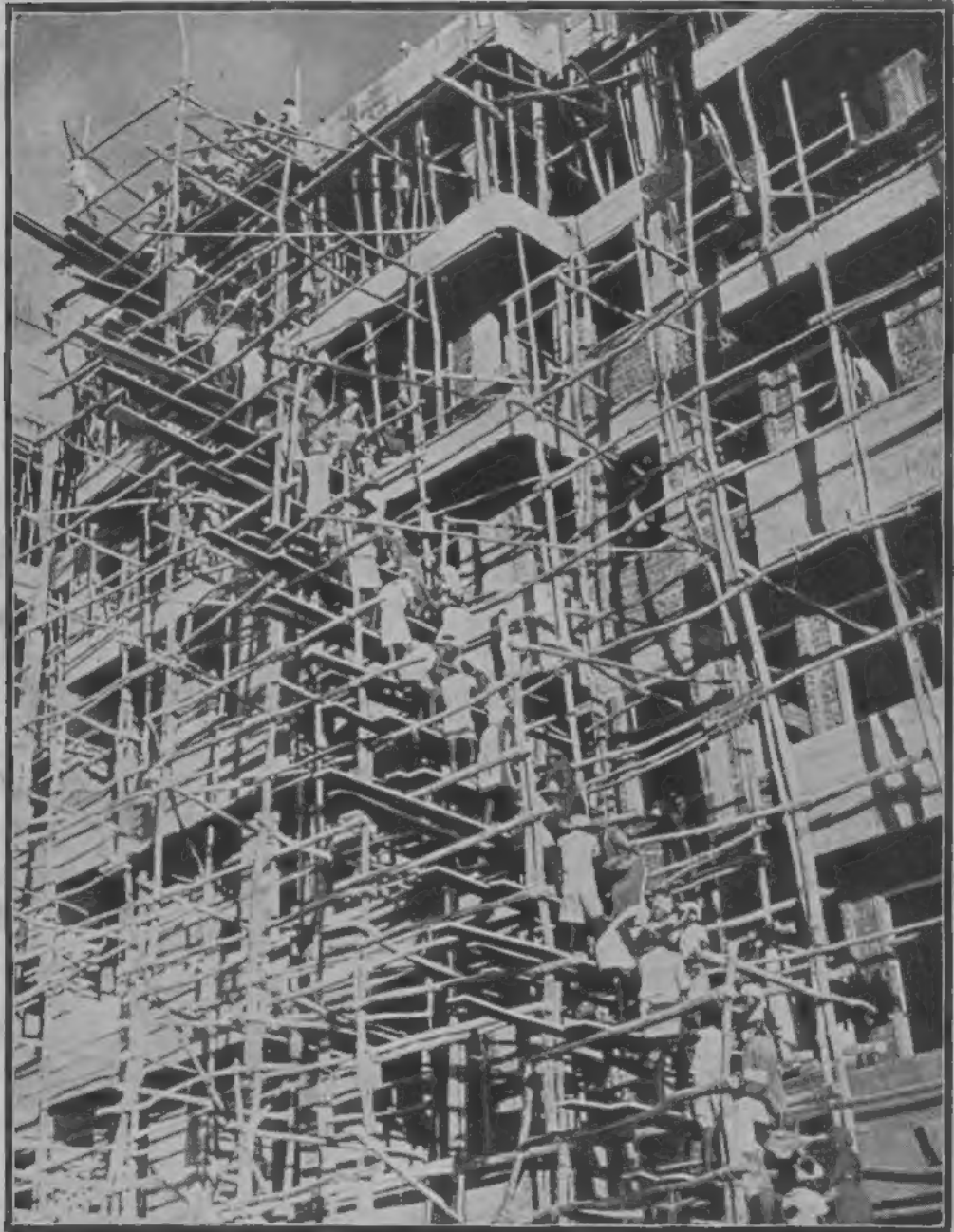
ಕೆ. ಕಾಮೇಶ್ವರರಾವ್

ಬಿ.ಎ.

ನಿರ್ಮಾಪಕರು...ನಾಗರೆಡ್ಡಿ & ಚಕ್ರ ಪಾಲೆ

NAG

ಬಹುಮಾನ
ಸಂಪಾದಕರ ಸ್ಮಾರಕ

ಭವನದಂತಸ್ತು

ಕಳಿಸಿದವರು :
ಜಿ. ಗಂಜಾಕುನಾರಿ, ಕುಂದಾಪುರ

